

Nye falske anklager imod Natalia Vitrenko i Ukraine

9. feb., 2017 – I en video, der blev udlagt i går, med titlen, »Ukrainsk terror i stedet for europæisk demokrati«, fremlagde den ukrainske økonom og det tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, de seneste beviser for, at den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) i øjeblikket forsøger at gøre hende tavs gennem politisk motiverede, falske anklager om kriminelle aktiviteter for separatisme. Ukrainsk lov definerer som en forbrydelse, »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«. Loven blev gennemført efter det amerikanskstøttede kup, der væltede Ukraines valgte præsident Victor Janukovitj. Om to uger fejrer dette kup sin 3-års dag.

Den 28. oktober, 2016, blev kontorerne for Vitrenkos parti, Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), udsat for en razzia og blev besat af paramilitære styrker, der handlede på vegne af en uoverensstemmelse om partiets kontor med bygningens ejer. Indholdet på PSPU's kontorejendom, partiets avis, associerede organisationer og individuelle medlemmer blev beslaglagt hhv. kørt af sted af SBU. I november advarede Vitrenko om, at SBU kunne være i færd med at gennemse de konfiskerede computerfiler efter beviser, der kunne genoplive en undersøgelse for kriminel aktivitet fra 2014 mod kvindeorganisationen Livets Gave, og mod Vitrenko personligt som dens leder, på falske anklager om »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«. Dette er artikel 110 i Ukraines kriminalret, der medfører op til 10 års fængsling.

SBU fandt tilsyneladende ikke, hvad de søgte. I stedet opdagede Vitrenko den 4. februar, gennem en artikel i medierne med brandbombe-overskriften, »Domstol beslaglægger ejendom tilhørende organisation ledet af Vitrenko: mistanke om krænkelse af Ukraines territoriale integritet«, at SBU går frem med et sagsanlæg, baseret på totalt falske beviser.

Artiklen hævdede, at, den 23. jan., havde en Kiev-domstol, efter at have gennemgået en sag, der var indgivet af en undersøgelsesofficer fra SBU, beordret beslaglæggelsen af ejendom tilhørende Livets Gave. Men domstolens ordre nævnte en liste over besiddelser, der var konfiskeret et andet sted i Kiev, som Livets Gave ikke havde nogen som helst forbindelse med: telte, soveposer, flasker («Prøver de at få det til at lyde som en fabrik for Molotovcocktails?«, spørger Vitrenko i sin nye video), samt et stort antal kasser med tørret pasta.

Idet hun påpeger, at den ukrainske forfatning garanterer borgere beskyttelse mod falske anklager, forklarer Vitrenko på videoen, hvad Livets Gaves aktiviteter til forsvar for menneskerettigheder rent faktisk var i 2012-14, hvor organisationen måtte indstille sine aktiviteter, fordi SBU fik dens konti indefrosset.

I denne video fører Vitrenko en diskussion, hvor hun siger, at, hvis hendes økonomiske program var blevet vedtaget i Ukraine i midten af 1990'erne, hvor hun som parlamentsmedlem udstedte dette program i opposition til den deregulering og privatisering, der var blevet foreskrevet af den Internationale Valutafond (IMF), så ville Ukraine i dag have været en nation i fremgang og trivsel; der ville ikke have været nogen økonomiske nedskæringer, der fik folk til at falde for »det bedre liv i Europa«, som var kuparrangørernes slogan; der ville følgelig ikke have været noget kup, intet successivt tab af Krim og ingen opstand i Donbass, der har ført til 10.000 menneskers død. Vitrenko fastslår, at hendes program, i modsætning til at »krænke« noget som helst, således ville have beskyttet Ukraine og garanteret landets fremtidige velstand i samarbejde med den generelle eurasiske udvikling.

Vitrenko har krævet, at artiklen på Glavkom-websiden fra 4. feb., tilbagekaldes.

Ovenstående er udstedt som en Pressemeddelelse fra Executive Intelligence Review,

http://www.larouchepub.com/pr/2017/170209_vitrenko_fameup.html

Foto: Natalia Vitrenko ses her ved en begivenhed i Prag (september 2014), hvor hun interviewes om baggrunden for begivenhederne, der førte til Majdan og den voldelige afsættelse af Janukovitj-regeringen.

Xinhua interviewer Helga Zepp-LaRouche om nye relationer mellem USA og Kina

11. feb., 2017 – Kinas nyhedsbureau Xinhua publicerede det følgende interview, dateret Berlin, 10. feb., med Helga Zepp-LaRouche, med overskriften, »Interaktioner mellem kinesiske og amerikanske ledere 'viser tegn på meget positive bånd', siger tysk ekspert«.

»De seneste interaktioner mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Donald Trump, især deres seneste samtale over telefon, viser meget positive tegn på muligheden for at udvikle en ny type bilaterale relationer, sagde en tysk ekspert fredag.«

»'Præsident Trumps brev og efterfølgende opringning til præsident Xi Jinping er meget positive tegn på, at han virkelig ønsker at udvikle en konstruktiv relation med Kina', sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af den tyskbaserede tænketank Schiller Instituttet, i et eksklusivt interview med Xinhua.«

»Eksperter sagde, at hun var overbevist om, at de positive tegn ville være med til at virkeliggøre Kinas forslag om at

bygge en ny type af relationer mellem større lande, hvori optræder ikke-konflikt, ikke-konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde.«

»'Jeg mener, at vi står ved begyndelsen til helt nye regelsæt for relationer mellem verdens større nationer. Geopolitik vil snart være noget fra fortiden', sagde Zepp-LaRouche som svar på et spørgsmål om udsigterne for de langsigtede bånd mellem Kina og USA.«

»Med en analyse af den nuværende dynamik i relationerne mellem stormagter, mente Zepp-LaRouche, at en ny platform for internationale relationer, baseret på win-win-samarbejde, kan opnås.«

»'Dette har potentiale til at skabe en ny æra for menneskeheden, virkeliggørelsen af præsident Xis vision' om at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, sagde hun. 'Et nyt paradigme, noget, som jeg ville kalde for civilisationens modenhedsalder, er inden for rækkevidde.'«

»I deres telefonsamtale fredag, den første, siden Trump indtrådte i sit embede i januar måned, lovede Xi og Trump at styrke win-win-samarbejde inden for sådanne områder som økonomi, handel, investeringer og internationale anliggender, og at udvikle en konstruktiv relation mellem Kina og USA.«

Foto: Zepp-LaRouche præsenterer EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, på et symposium i september, 2015, i Beijing, i anledning af udgivelsen af oversættelsen af rapporten til kinesisk

En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. februar, 2017.

Matthew Ogden: Det er i dag 10. feb., 2017. Med mig i studiet i dag har jeg min kollega Benjamin Deniston; og via video får vi følge af Kesha Rogers fra LPAC Policy Committee, fra Houston, Texas; og en særlig gæst i dag, Michael Billington, redaktør og medskribent på *Executive Intelligence Review, EIR*.

Vi står naturligvis stadig midt i en mobilisering her i USA blandt alle LPAC-aktivister, for at lægge så meget pres som overhovedet muligt på Kongressen og Trump-administrationen, for en omgående implementering af Glass/Steagall-politikken. Vi har appellen, som fortsat cirkuleres... Vi lægger pres på præsident Trump for officielt at vedtage Glass-Steagall-politikken – som han lovede at gøre under sin kampagne – før eller under sin Tale om Unionens Tilstand (28. feb.). ... Vi indsamler fortsat underskrifter på appellen – vi har nu flere tusinde; men vi har som mål for udgangen af næste uge at overskride en tærskel på 10.000 underskrifter. ...

I aftenens udsendelse vil I få større indsigt i, hvorfor denne Glass/Steagall-mobilisering har så stor, strategisk betydning. Det er naturligvis første skridt i Lyndon LaRouches økonomiske love i Hamiltons tradition; men det går også hånd i hånd med den nye, strategiske alliance, der finder sted internationalt. Tilbuddene fra lande i hele verden, og netop nu også fra Japan, om at deltage i investeringer i byggeriet af

infrastruktur og store projekter her i USA; men det er også i sammenhæng med en tale, som præsident Trump holdt i går, og hvor han fremlagde en aggressiv anti-narkopolitik, som vi vil gå i dybden med under aftenens udsendelse, med Mike Billington.

Men, før vi kommer til dette, vil jeg gerne invitere Mike til at give os en briefing; en slags dybdeborende gennemgang af det, der finder sted, med topmødet (i Washington) mellem (Japans) Shinzo Abe og Trump, der foregår netop nu. Det er det første udenlandske statsbesøg i den nye Trump-administration. Vi så pressekonferencen tidligere på dagen med Trump og Shinzo Abe fra Japan; og de afholder i øjeblikket bilaterale diskussioner på Trumps ejendom i Florida. Sammen med telefonsamtalen, som Trump havde med præsident Xi Jinping fra Kina i går aftes, repræsenterer dette muligheden for en ny, verdenshistorisk alliance mellem nationer langs med den kurs, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet.

Jeg vil bede Mike Billington give os et lille overblik over dette, og nogle af implikationerne; dernæst vil vi gå videre til andre spørgsmål i aftenens udsendelse.

Michael Billington: Tak, Matt. Jeg taler fra vores efterretningskontor i Leesburg, Virginia. Ud over de to, ekstraordinære udviklinger, Matt omtalte – samtalen mellem [Trump] og Xi Jinping i går, og pressekonferencen med Japans Shinzo Abe i dag – så har Donald Trump, inden for de seneste 24-48 timer, lanceret noget, som hr. LaRouche lancerede for 37 år siden, og det er krigen mod narkotika. Det er en seriøs krig mod narkotika; den har alvorlige fejl, men det er en ekstremt seriøs krig mod narkotika. Før jeg kommer til arbejdet med Kina og Japan, vil jeg gennemgå noget at det, der nu er igangsat som et resultat af dette meget dramatiske initiativ for en fuld optrappet kamp imod den narkosvøbe, der er i færd med at ødelæge dette land, og meget af verden.

Det begyndte med en tale, som Trump holdt for politicheferne i

de større byer for to dage siden, som jeg vil komme til. I går udstedte han en eksekutiv ordre om en krig mod narko, som er meget udtrykkelig. Den siger – og dette kommer på et tidspunkt, hvor ikke alene general John Kelly, tidligere chef for USA's Sydkommando, og som selvfølgelig, som chef for Amerikas militær for Sydamerika – Mexico og Sydamerika – har været meget involveret i den narkosvøbe, der næsten helt er kommet gennem den mexicanske grænse; men også den succesfulde godkendelse af Jeff Sessions som ny justitsminister. Jeff Sessions har været en af de stærkeste modstandere af denne narkosvøbe, de legaliserede narkotiske stoffer, som vi fik under Obama, der gjorde det muligt at 'slå de store banker over fingrene', som blev taget i pengehvidvaskning af narkopenge af Obama og hans justitsminister, og hvor intet blev gjort; ingen bankier kom i fængsel, på trods af, at de var blevet taget i at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge ind i USA.

Jeg vil læse lidt af Trumps eksekutive ordre; han sagde, at »justitsministeren«, Jeff Sessions, »vil blive chef for en særlig specialenhed, der vil fokusere på at ødelægge transnationale, kriminelle organisationer og søsterorganisationer, inklusive transnationale narkokarteller«, lyder ordren, »som har bredt sig i hele nationen og truer USA's og dets borgeres sikkerhed. Disse grupper er drivkraften bag kriminalitet, korrupsion, vold og elendighed. Især har kartellernes handel med kontrollerede (lovlige) stoffer udløst en genopblussen af narkomisbrug med dødelig udgang og en tilsvarende stigning i voldelig kriminalitet relateret til narkotika. På samme måde risikerer kriminelle gruppers handel og smugleri af mennesker at skabe en humanitær krise. En omfattende og afgørende fremgangsmåde kræves for at opløse disse organiserede kriminelle syndikater og genoprette sikkerheden for det amerikanske folk.«

Se, vi har i bogstavelig forstand ikke hørt noget lignende dette i USA, *nogensinde*; bortset fra, fra Lyndon LaRouche og

vores krig imod narko. Trump krævede også, at denne specialenhed inden for 120 dage skulle rapportere tilbage om udstrækningen af de transnationale, kriminelle organisationer og deres udbredelse i USA.

Ordlyden i denne eksekutive ordre omfatter kun en ganske kort reference til den finansielle side af dette; og det er her, der er fejl i denne ordre, som vi må arbejde for – denne organisation må arbejde for at sikre, at dette bliver inkluderet. Det vil sige, bankerne. Det har været kendsgerningen i mange år, faktisk flere hundrede år tilbage i tiden, da briterne førte deres Opiumskrige mod kineserne, det, vi har kaldt »Dope, Inc.« – og jeg holder bogen op, som vi første gang publicerede i 1980'erne. Den seneste version, som for øvrigt stadig kan købes, hvis I ikke har et eksemplar; skriv ind og få et. Bogen hedder »Dope, Inc.; Storbritanniens Opiumskrig mod Hele Verden«, og pointen med denne række udgivelser har været at demonstrere, at narkotika har været den største forretning i verden; som Maria Costa, den tidligere chef for FN's Narkohåndhævelse, sagde, »Det globale bankvæsen er afhængigt af narkotika«. Og de mener altså ikke, at bankiererne sniffer kokain, hvilket er sandt; men at bankerne selv er afhængige af denne massive, kriminelle indstrømning af penge for at afstive sig selv på internationalt plan, eller i det mindste i hele det transatlantiske område. Så dette aspekt må genindføres i denne krig imod narko; det vil jeg sige lidt mere om.

Men jeg vil gerne citere fra Trumps tale til politicheferne; for jeg mener, at dette demonstrerer, at Trump er sig bevidst, at vi ikke alene har at gøre med narko og kriminalitet, men også med ødelæggelsen af generationer af amerikanere, ødelæggelsen af familier, ødelæggelsen af et samfunds evne til at eksistere og få fremgang. Han siger: »Ethvert barn i Amerika bør have mulighed for at lege udendørs uden frygt; at gå hjem uden fare; og gå i skole uden at være bekymret for narko og bander og vold. Så mange liv og mennesker er dræbt

for tidligt. Deres potentiale, deres liv er blevet afkortet. Så meget potentiale er blevet kørt ud på et sidespor, og så mange drømme er blevet knust og ødelagt, totalt knust. Det er på tide at standse narkoen i at flyde ind i vores land.« »Og for resten, så vil vi gøre det«, sagde han. »General, minister Kelly – minister for Homeland Security – »bliver manden, der gør det«. Han sagde, »Vi vil bygge muren«, og denne gang refererer han ikke til muren imod immigration, men imod narkotika; og det vil selvsagt kræve mere end en mur. Det kommer jeg også til. Men, han siger, »Tiden er inde til at opløse de bander, der terroriserer vore borgere. Politiet vil få brug for resurser, redskaber og støtte; og vi vil give jer de redskaber, I behøver for at udføre jobbet. Vi vil gøre alt, vi kan, for at hjælpe jer til at imødegå disse krav.« Han nævner kendsgerningen om krisen i psykiske lidelser i dette land, som er meget influeret af denne narkosvøbe; som alle ved, så rammer det alle lokalsamfund i Amerika. Selv det mindste, landlige lokalsamfund i Amerikas landdistrikter er blevet ramt af denne afhængighed af heroin og opiater. Han sagde, »vi vil kæmpe for at forøge adgangen til livreddende behandling og til at kæmpe for mental sundhed.« Dette er selvfølgelig præcis, hvad vi har brug for. I denne tale sagde han også, at han havde talt med mange af lovens håndhævere i hele landet; og han spurgte dem, hvilken effekt narko har på kriminalitet i dette land. Han sagde, at de alle svarede mellem 75 % og 80 % af kriminaliteten har forbindelse til eller er berørt af narkotika. »Vi vil være hensynsløse i denne kamp«, sagde han, »vi har intet valg«.

Dette er en absolut afgørende lancering af krigen imod narkotika. Jeg vil vise jer noget andet. Dette blad – *War on Drugs* – dette er den anden udgave af første udgivelse af bladet *War on Drugs*, som blev lanceret af Lyndon LaRouche. Selve udtrykket 'krig imod narkotika' blev opfundet af Lyndon LaRouche; før dette blad var dette udtryk ikke gængs i Amerika. Vi dannede noget, der hed den Nationale Anti-narko Koalition, og begyndte at publicere dette blad, *War on Drugs*,

som foregik i flere år. Nu har det endelig båret frugt; vi har nu en meget seriøs indsats for krig mod narko på plads. Men, vi må insistere på, at det simpelt hen ikke vil virke, med mindre vi angriber bankerne, der rent faktisk kørte den internationale narkohandel. Britiske banker og deres afdelinger på Wall Street. Dette kræver, at vi bruger den fremgangsmåde, som hr. LaRouche har krævet i de seneste 37 år – at gå efter bankerne.

Hvordan går man så efter bankerne? Som I ved fra disse udsendelser i ugenes løb, så må man begynde med Glass-Steagall. Kampen for Glass-Steagall er absolut afgørende; og vi er ikke de eneste, der insisterer på dette. Jeg nævnte Maria Costa, tidligere FN-chef for narkotika, som advarede om, at bankerne var narckoafhængige. Den tidligere chef for den russiske antinarko-operation, Viktor Ivanov, mangeårig ven af vores organisation; han har talt offentligt om vores arbejde, vores krig mod narko; han har ligeledes sagt, at den største trussel mod den russiske nation, mod den Russiske Føderation, var narkotika; og han sagde – flere gange – at den eneste måde at tackle det på var ved at implementere Glass-Steagall. Ved atter at tvinge reel regulering – lov – over vores banksystem; ved at fjerne statslige garantier for de spekulative banker, og ved absolut hensynsløst at tvinge de kommercielle banker til at gøre det, banker skal gøre. Hvilket er at tage imod indskud og udstede lån til at opbygge den amerikanske økonomis almene velstand; og, gennem lovregler, gøre en ende på disse bankers muligheder for at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge gennem deres system.

Der er mere. General Kelly, der nu er minister for Homeland Security John Kelly, aflagde tirsdag forklaring for Kongressen og sagde bl.a. de følgende ting. Han sagde, at vi må sikre vores grænse, men vi må gøre det i samarbejde med Mexico og Canada; især Mexico, naturligvis. For, det er lige så meget en trussel mod disse lande som mod vort eget land. Vi har brug for et partnerskab.

Vi gjorde noget lignende i Colombia tilbage i 90'erne. Det var kun delvist succesrigt, men det var kun meningen, det skulle være delvist succesrigt, faktisk. Vi må have noget, der er større nu. Dette er et globalt problem. Kelly insisterede på, at narkobekæmpelse er kriminalitetsbekæmpelse, det er synonymt. »Hvis narkoen er i USA, har vi tabt«, sagde han. »Halvfems procent af den heroin, der kommer ind i dette land, kommer over den mexicanske grænse – det er ikke alt sammen produceret i Mexico, men meget af det er. Vi må være *partner* med Mexico, hvilket vil sige, at vi må gå ind og hjælpe dem med at bekæmpe valmuemarkederne; fabrikkerne, der producerer heroinen og amfetaminen, før det når frem til vores grænse.

Her, på vores egen side af grænsen, må vi standse efterspørgslen af narko. Det vil selvfølgelig sige, at vi stopper den *forbrydelse*, der blev begået af en præsident, der bogstavelig talt promoverede legaliseringen af narkotiske stoffer. Nu, hvor han er væk, må vi atter håndhæve vores nationale lovgivning, som stadig fastholder, at alle disse narkotiske stoffer er ulovlige, inklusive marihuana, og gå tilbage til en politik, der kan bekæmpe disse narkotiske stoffer.

Kelly sagde noget meget, meget interessant. Han sagde, at vi ikke kan komme helt ned på »nul narko«. Det anerkender han. Jeg er sikker på, at I har hørt narko-lobbyen sige, »Åh, man kan ikke komme af med narko«. Der har altid været narko, og der vil altid være narko. Han sagde, nej. »Vi kommer aldrig helt ned på nul narko, men vi ved, hvordan det skal gøres. Før i tiden havde vi store begrænsninger af anvendelse af narkotiske stoffer.« Dernæst sagde han, »Nu prøver vi ikke engang«. Og det er sandt, for vi har været under en præsident, der *promoverede* anvendelsen af narkotiske stoffer og handel med narko.

Han sagde, »Siden 1960'erne og 190'erne har vi haft heroin, heroinoverdosis, men indtil for nylig var folk ligeglade, fordi det mest foregik blandt de sorte og latino-

lokalsamfundene i det indre af byerne, og af sådanne grunde blev det ignoreret.« Nu har vi det i alle lokalsamfund, og vi må drage fordel af det faktum, at folk ikke længere kan lade som om, det ikke er en fare for vores nation, og bruge dette momentum, hvor folk er meget, meget bevidste om, hvad der sker med dem. Hver eneste familie i landet har et familiemedlem, eller en slægtning, eller en nær ven, som er ved at blive ødelagt af denne narkosvøbe, og vi må handle på dette nu med en fasthed, der følger dette helt til dørs.

Jeg vil nævne én ting til, fordi det berører spørgsmålet om Colombia. Colombias tidligere præsident, César Gaviria, var præsident i tiden mod slutningen af denne Plan Colombia, og han blev så én af de førende fortalere for narkotika. Han var faktisk med til, sammen med George Soros, der er den store kanon inden for politik for global legalisering af narko, at danne noget, der hedder den Globale Kommission for Narkopolitik. Denne politiske gruppe argumenterer i øvrigt åbenlyst for, at *alle* narkotiske stoffer – ikke kun marihuana – alle narkotiske stoffer bør legaliseres til personligt brug, til dyrkning og distribution. Det er den *officielle* narkopolitik, som i realiteten støttede Obama-administrationen, og som Obama støttede.

Denne karl Gaviria skrev en kronik i *New York Times* i denne uge, som var et totalt angreb på hr. Duterte. Mange af jer ved, at Rodrigo Duterte, Filippinernes præsident, har lanceret en succesrig total krig mod narko. Han bliver massivt angrebet af narko-lobbyen, af Obama-folkene, og så videre, for angivelige »drab uden om retsvæsenet«. Husk, at dette var den samme præsident Obama, hvis ugentlige aktivitet inkluderede at sætte sig hver tirsdag eftermiddag for at udarbejde *sine* dronedrab »uden om retsvæsenet« for denne uge – samt de familiemedlemmer og venner, der tilfældigvis befandt sig sammen med den person, han havde udvalgt – uden en formel anklage, uden retsproces og så videre.

I hvert fald, så sagde Gaviria, at Duterte er i færd med at

begå en frygtelig fejltagelse, at han vil begå en fejltagelse, som vi [colombianere] begik før jeg kom til, ved at forsøge at bruge militæret og bruge magt til at standse narkohandlen. »Den smarteste måde at tackle narko på, er ved afkriminalisering«, siger han, ved at gøre det legalt, »og sikre, at regeringerne regulerer« narkohandlen. Med andre ord, at regeringerne skulle blive narkohandlerne.

Som man kunne forvente, hvis man har fulgt hr. Duterte, så responderede han i sin uforlignelige stil og sagde, han må være dum. »Denne ekspræsident for Colombia siger, vi begår den samme fejl, han begik. Han er simpelt hen dum. Hvilken hjælp har vi fået fra Amerika? I fik millioner af dollar i Colombia, angiveligt for at hjælpe med at standse narko.« Men det gjorde de tydeligvis ikke. »Hvad får jeg? Jeg får anklager om, at jeg skal slæbes for den Internationale Forbryderdomstol og kastes i fængsel, fordi jeg udkæmper en krig mod narko.« Dernæst påpegede Duterte, at kineserne på den anden side kom til Manila og byggede en facilitet for 10.000 narkoofre, der skulle i afvæning.

Jeg nævner denne colombianske ting, fordi vi også udgav dette i 2004, »For at stoppe terrorisme, luk Dope, Inc., ned«. Billedet, I ser her, er det, vi kalder »Grasso abrazo«. Det er i bogstavelig forstand [Richard Grasso] chefen for New Yorks Aktiebørs, der omfavner chefen for narkokartellet, i Colombias jungle, og siger, vi bør hjælpe jer med at bringe jeres penge ind i kloge investeringer på Wall Street. Dét er det narkokartel, vi har med at gøre; og det er, hvad vi må bekæmpe.

Begyndelsen hertil er den kamp, vi alligevel har befundet os i: Glass-Steagall. Vi må ordne disse banker. Vi må formidle til hr. Trump og til hans meget seriøse anti-narkofolk, som general Kelly og som Jeff Sessions, at vi ikke kan køre den kendsgerning ud på et sidespor, at det er de britiske/Wall Streets bankinteresser, der kører denne forretning, og som må angribes som midtpunktet for krigen mod narko.

Matthew Ogden: Jeg vil blot forklare lidt mere om dette, og så går vi videre til næste spørgsmål. Jeg vil gerne understrege det, du netop sagde, for folk, der ikke ved det, lidt baggrund om det her. Jo, Rusland og USA har virkelig en meget stor ting til fælles: der er en heroinepidemi af hidtil uhørte proportioner i både Rusland og USA. Dette går hånd i hånd med terrorismen.

Du nævnte noget, jeg blot vil gå lidt i detaljer med. En af de ting, hr. LaRouche har understreget, er, at, hvis man lukker narkotika ned, lukker man narkopengehvidvaskning ned, og man reorganiserer hele det internationale banksystem, der har skabt sig velstand af dette.

Som du nævnte, så kom Viktor Ivanov, den tidligere chef for afdelingen for narkokontrol [i Rusland], til Washington, D.C., i 2011 og fremkom med netop denne pointe. Ikke alene sagde han, at disse »beskidte« penge har været et af de førende elementer, der har styrket den internationale finansboble med derivater og skyggebankvirksomhed; men han sagde også, at, hvis vi skal lukke det her ned, så bliver det ved at vende tilbage til det, han kaldte en international Glass/Steagall-arkitektur. Han fremkom med denne pointe – dette er et citat af Ivanov, »Det er analytisk bekræftet, at det eksisterende finansielle system, der operer ved brug af et stort og voksende antal finansielle instrumenter, såsom options, futures, swaps og andre derivater, der oppuster den såkaldte 'finansielle sæbeboble', nu ikke længere kan eksistere uden indsprøjtninger af såkaldte 'beskidte penge'. Han sagde, »Narkopenge og global narkohandel er i realiteten ikke kun værdifulde elementer af, men også donorer af sparsom likviditet, en vital og uundværlig del af hele det monetære system.« Han fastslog den pointe, at dette ikke er isoleret til en eller to banker; men at det er bygget ind i karakteren af hele det internationale finanssystem.

Han sagde, at, for at lukke dette ned, må Rusland og USA arbejde sammen for at udvirke en »drastisk transformering af

det internationale finansielle system«. Og hvilken form for transformering taler han om? Det følgende: Ivanov sagde, »I en vis forstand ser vi genoplivelsen af tankegangen bag Glass/Steagall-loven, som blev vedtaget i USA i 1933 på højdepunktet af den Store Depression, og som adskilte bankernes indskyder- og investeringsfunktioner.« Men barske »restriktioner for at forhindre det tiltrækkende i kriminelle penge kræves nu endnu mere. Med andre ord, så vil en likvidering af finansboblen alene ikke være tilstrækkeligt ... Nøglen til at likvidere global narkohandel er at gen-formatere den eksisterende økonomi og skifte over til en økonomi, der ekskluderer kriminelle penge« og sikrer reproduktion af netto »likvide aktiver, dvs., til en økonomi for udvikling, hvor beslutningerne baseres på udviklingsprojekter og langfristede, øremærkede kreditter«.

Jeg mener, at dette er ekstremt klart. Glass-Steagall: Luk dette eksisterende, kriminelle apparat med beskidte penge ned, som dette skyggebanksystem profiterer på og er afhængigt af for at eksistere; og skift i stedet vores fokus over til en udviklingsorienteret drivkraft for den fysiske økonomi, med udviklingsprojekter. Det blev gjort klart.

Du sagde også, Mike, at Obama havde alle muligheder i verden for at lukke dette finansielle pengevidvaskningssystem ned. Der var faktisk en Særlig Undersøgelsesrapport fra USA's Senat, som blev udgivet i 2012, af senatorerne Carl Levin og Tom Coburn, Den Særlige Permanente Subkomite for Undersøgelser, og som *dokumenterede* den rolle, som HSBC (Hongkong and Shanghai Banking Corporation, hovedkvarter i London), som en case study, spillede i at muliggøre denne narkopengevidvaskning, især over grænsen til Mexico. Det fungerer på den måde, at narkoen smugles ind i USA. Det sælges i USA. Pengene, der tjenes på salget af denne narko, smugles dernæst *tilbage* til Mexico over grænsen. Dernæst leveres pengene til disse *casas de cambios*, og andre former for finansielle skyggeetablisser. Dernæst tog HSBC, gennem

deres mexicanske afdeling, HSMX (som det hedder), disse penge fra disse *casas de cambios* i amerikanske dollars, og kørte dem tilbage, i pansrede køretøjer, over grænsen og deponerede dem i HSBC's amerikanske afdeling, og Voilà, så var pengene hvidvasket. De blev taget direkte i at gøre dette.

Og hvad skete der? Blev nogen retsforfulgt? Faktisk ikke. Carl Levin sagde selv, at den ene ting, der burde have været gjort, den anbefaling, han gav, var, at »statslige tilsynsmyndigheder burde overveje at annullere HSBC's charter«. Det er en handling, som USA's præsident kunne udføre for at lukke disse narkobanker ned. Deres statslige autorisation til at drive bank kunne simpelt hen være blevet inddraget, eller i det mindste suspenderet. Ingen handling blev foretaget. Og se på statistikerne. Det var i 2012. Se, hvor meget værre narkoepidemien er blevet i USA, blot i de seneste fire år.

NATO lover fuld støtte til Kiev-regimet

10. feb., 2017 – NATO's vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller holdt i går en fælles pressekonference i Bruxelles med den ukrainske premierminister Volodymyr Groysman, efter et særligt møde i NATO-Ukraine Kommissionen aftenen før, hvor hun lovede ham fuld støtte fra alle NATO's 28 medlemmer (snart 29). »Siden Ruslands aggressive handlinger begyndte for tre år siden, har NATO støttet Ukraine«, udtalte hun. »Dette vil ikke ændre sig.« Under mødet sagde Gottemoeller, »Hver eneste allierede tog ordet for at udtrykke sin stærke støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet.« Gottemoeller understregede, at NATO ikke anerkender, og ikke vil anerkende, den ulovlige annektering af Krim, og vi fordømmer Ruslands

fortsatte destabilisering af det østlige Ukraine.«

I et interview med Izvestiya understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, som han havde gjort det tidligere på ugen, at de daglige rapporter fra OSCE viser, at Kiev-regimet står bag optrapningen af volden i Donbass-regionen. »Ukraine krænker åbenlyst sine forpligtelser iht. Minsk-aftalerne, som det tilsyneladende ikke har til hensigt at implementere. I stedet for bestræbelser for at nå frem til en stabil fred, forsøger Kiev-myndighederne meget hårdt at opnå en militær løsning«, sagde Lavrov.

OSCE's Særlige Overvågningsmissions rapport, der blev udlagt 9. feb., indikerer, at niveauet af vold er faldet tilbage til niveauer, der er nærmere det, det var, før optrapningen den 30. jan. – 2. feb. Overvågningsfolkene talte kun 700 eksplosioner langs frontlinjen, sammenlignet med 10.000 på en enkelt dag for omkring ti dage siden, selv om deres rapport stadig indikerer stor aktivitet langs frontlinjen mellem de to sider. De har også fortsat observeret betydelige mængder af meget tunge våben inden for tilbagetrækningslinjen, på begge sider af frontlinjen. De bemærkede ligeledes, at de ikke havde modtaget nogen information om tilbagetrækninger mellem Donetsk lufthavn, Avdiivka og Yasynuvata, som blev aftalt den 1. feb. af den Trilaterale Kontaktgruppe.

Foto: NATO-vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller og Ukraines premierminister Volodymyr Groysman under den fælles pressekonference i Bruxelles.

NATO's militære oprustning i

Baltikum fortsætter

10. feb., 2017 – USA/NATO's militære oprustning, der blev sat i gang under Barack Obamas præsidentskab, fortsætter på autopilot. Den 7. feb. blev hundreder af tyske tropper budt velkommen til Litauen af den litauiske præsident, Dalia Grybauskaitė. De tyske tropper skal danne kernen i NATO-kampgruppen for Litauen. Den 10. feb. blev de fulgt af et pansret kompagni med 120 amerikanske tropper, der medbragte 10 M1 tanks og 5 Bradley kampvogne. De baltiske Stater kræver imidlertid endnu mere fra NATO, og bruger den russiske Zapad 2017-øvelse, der skal finde sted til september, som påskud. »Vi ser, at risiciene øges, og vi er bekymrede over den forestående 'Zapad 2017'-øvelse, som vil deployere en meget stor og aggressiv styrke (på vore grænser), som meget demonstrativt vil forberede krig mod Vesten«, sagde Grybauskaitė efter samtaler med sine modparter fra Letland og Estland i Riga, iflg. en rapport fra Reuters. »Dette betyder, at vi vil forhandle med NATO om skabelse af yderligere stående forsvarsplaner, om at udstationere yderligere militære midler og om at skabe en hurtigere beslutningstagningsproces«, sagde hun. Reuters tilføjede, at de tre, baltiske ledere vil udføre lobbyisme over for den amerikanske forsvarsminister, James Mattis, om yderligere amerikanske tropper, under München Sikkerhedskonferencen den 17.-19. feb.

Ikke overraskende responderer russerne til den fortsatte NATO-oprustning. »Alliancen vides at have deployeret hundreder af militærbaser langs den temmelig store omkreds af Rusland. Den reelle forøgelse af antallet af NATO-tropper i lande, der støder op til Rusland, gennem permanente rotationer af mandskabskontingenter, så vel som også fraværet af en konstruktiv dialog med os, tvinger Rusland til at tage seriøse gengældesskridt«, sagde Ruslands ambassadør til Litauen, Alexander Udaltsov, her til morgen til Sputnik. Samtidig holdt han imidlertid en dør åben for russisk-litauisk samarbejde om

spørgsmål af fælles interesse. »For øvrigt kan Rusland arbejde tættere sammen med Litauen mht. at indskrænke terrortrusler og fremme grænsernes sikkerhed. Vi har sådanne forslag, så det er muligt at gå frem med deres realisering«, sagde Udaltsov.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov adresserede ligeledes i dag NATO's oprustning. »Alliancens igangværende aktiviteter i de områder, der grænser op til de russiske grænser, er helt bestemt provokerende og destabiliserende«, sagde han til Izvestiya i et interview. Lavrov sagde, Rusland ville forme sin respons til de fremvoksende risici i overensstemmelse hermed og »er i færd med at tage skridt til at neutralisere potentielle og reelle trusler«. »Rusland er et fredeligt land. Men vores fred er baseret på evnen til at garantere landets sikkerhed i enhver situation. Vi er fortsat fortalere for en snarlig deeskalering af den militærpolitiske situation i Europa«, tilføjede han.

Foto: Tirsdag, 7. feb.: Den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen, højre, og Litauens præsident Dalia Grybauskaitė, taler med en soldat under velkomstceremonien for NATO's forstærkede, fremskudte bataljon, som fandt sted på Rukla-militærbasen omkring 130 km vest for hovedstaden Vilnius, Litauen.

Uden det Nye Paradigme er det intet håb for unge mennesker

10. feb., 2017 – De transatlantiske nationers arbejdsstyrke, og især den unge aldersgruppe, der nu konfronteres med fremvæksten af reel, langsigtet vækst inden for økonomi, videnskab og produktivitet i de samarbejdende eurasiske

nationer, får en barsk behandling. Friske rapporter viser, at både i Europa og USA, kan unge, der vil ind på arbejdsmarkedet – ud over tocifrede arbejdsløshedsrater – ikke finde fast arbejde, selv efter års forsøg.

En artikel i *New York Times* 8. feb., med titlen »Europas deltidsbeskæftigelses-trædemølle«, handlede om Europa. Her har mere end halvdelen af alle nye jobs, der er blevet skabt siden 2010, været midlertidige ansættelser, og denne udvikling var i gang allerede længe før 2010, i »globaliserings-æraen«.

I Spanien, f.eks., blev der ansat 18 mio. i midlertidige jobs i 2016, mod 1,7 mio. i langtidsjobs. I Frankrig er mere end 80 % af nye ansættelser inden for midlertidige jobs. I Italien, er *de fleste* offentlige og privat hospitalsansatte på alle niveauer midlertidigt ansat. Tredive forskere, der arbejdede med nanoteknologi for et tysk selskab i Spanien, opdagede, at de var den fjerde, »etårige« gruppe af sådanne forskere i selskabet, i lige så mange år.

Denne tendens, rapporterer *NYT*, fortsætter med at accelerere, alt imens EU angiveligt skulle befinde sig i et eller andet svagt håb om »økonomisk genrejsning«. Siden 2012 har kun 20 % af de midlertidigt ansatte fået fast beskæftigelse. I Europa som helhed ligger lønnen for disse midlertidigt ansatte i gennemsnit 20 % under lønnen for ansatte i faste jobs, og de får næsten aldrig sociale ydelser.

New York Times havde en kronik om 10 unge menneskers vanskeligheder, som havde en højere universitetsuddannelse, og som i årevis, og endda i mere end et årti, uden held, havde forsøgt at finde et fast job. Idet de går fra det ene kortvarige job til det næste, kan de ikke få ejendoms lån, kreditkort og har endda problemer med at få abonnement til mobiltelefon. De er blandt de bedst uddannede og faglærte, og deres problem er også flertallet af hele deres generations problem, i aldersgruppen nu mellem 25 og 40.

Under Barack Obamas amerikanske, »økonomiske genrejsning«, fandt en videnskabelig artikel, publiceret i januar måned af Harvard- og Princetonøkonomerne Alan Krueger og Lawrence Katz, en tilsvarende situation. Dette er bemærkelsesværdigt, fordi Krueger var leder af Obamas Økonomiske Rådgiver-råd. Han citeres: »Vi fandt, at 94 % af nettotilvæksten af jobs i det seneste årti var inden for den alternative jobkategori. Og over 60 % skyldtes væksten af selvstændige arbejdstagere, freelancere og arbejdstagere på kontrakt ... Arbejdstagere, der søger fast ansættelse, har tabt.«

De taler om kategorierne for selvstændige arbejdstagere, arbejdere, der leveres gennem beskæftigelsesbureauer, tilkaldevikarer og vikarbureauer. Samlet set voksede denne gruppes andel af hele arbejdsstyrken fra 10,7 % i 2005 til 15,8 % i 2015. De to første kategorier havde den største tilvækst, og arbejdstagere mellem 16 og 35 år var mest berørt af ændringen. Nogle sektorer, såsom underholdning, universitetsuddannelse og computerteknologi, har udviklet en præference for »permalance« (permanent freelance) arbejdstagere, der i årevis arbejder på tidsbegrænsede kontrakter eller endda som vikarer.

**EIR spørger udenrigsminister
Anders Samuelson om forholdet
til
Rusland og Kina, den 10.**

februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel

og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministtermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og

samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de

har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

☒ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrud ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

☒ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i

2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches »**Fire Nye Love**«. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

**Briterne trækker
stoppeklodserne væk for
ødelæggelse af Trump – Den
nøgterne**

verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår

Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs (*'amicus curiae'*[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadet i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup

imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin. (*definition Wikipedia*).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

Kiev-regimet står umiddelbart foran stor offensiv i Donbass

6. feb., 2017 (LPAC) – Intensiteten af kampene i Donbass, Ukraine, er stilnet noget af i de seneste dage, men officielle repræsentanter for de to udbryderrepublikker er overbevist om, at Kiev-regimet er i færd med at forberede en fuld offensiv. Eduard Basurin, militærtalsmand for den selvudnævnte Folkerepublik Donetsk, udstedte i går en nøderklæring, hvor han rapporterede, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko »er fuldstændig fortvivlet« efter sin diskussion over telefon med præsident Trump den 4. februar, efter hvilken han indså, at »Ukraine inden for den nærmeste fremtid vil ophøre med at modtage finansiel og militær støtte til sine terroristoperationer i Donbass-landet«. Som følge heraf er Poroshenko »parat til at engagere sig i den mest hensynsløse aktion og udløse en fuldt optrappet og blodig krig i Østeuropa«.

Basurin rapporterede, at Kiev rent faktisk er begyndt at deployere tropper fra Ukraines Bevæbnede Styrker og Nationalgarde til de østlige ukrainske regioner, der kunne vise sig at være Ukraines forberedelser til en offensiv i stor skala imod Donbass-militser, så vel som også til sabotagehandlinger imod den civile infrastruktur i regionen. Ifølge Basurin er to ukrainske Tochka-U missilsystemer blevet flyttet til territoriet omkring Avdeevka-koksværket fra Kramatorsk. Yderligere seks sådanne systemer blev leveret til en jernbanestation i landsbyen Novobakhmutovka i nærheden af Yasinovataya for at blive »udstationeret til en mission« på et senere tidspunkt, sagde han.

Desuden har DPR-rekognosceringsdata identificeret ukrainske

hærenheder, blandet med højrefløjs-militsenheder, hvoraf én ledes af den tidligere leder af Sektor Højre, Dmitri Yarosh, som er blevet deployeret til regionen.

»Disse data gør det muligt at antage, at, på ordre fra Ukraines kriminelle, militære, politiske myndigheder, er den ukrainske hærkommando i færd med at forberede en offensiv langs hele frontlinjen og planlægger sabotagehandlinger mod civile infrastrukturfaciliteter«, sagde Basurin.

En lignende rapport kom fra Folkerepublikken Luhansk. En FL-militstalsmand Andrei Marchenko rapporterede, at regimet har bragt mobilt artilleri (SAU), tanks, infanterikampkøretøjer (IFV) og pansrede mandskabsvogne (APC'er) til frontlinjen.

»Vi har fastslået ankomsten til Zolotoye af ni lastbiler med ammunition, eskorteret af fire APC'er«, citeres han af LuganskInformCenter. »Sammen med konvojen er 20 veludstyret personel kommet.« Han rapporterede også om regimets rekognosceringsaktivitet langs frontlinjen, inklusive ved anvendelse af droner, af hvilke nogle kan være i færd med at blive forberedt til sabotagehandlinger.

Ovenstående rapport er udstedt som en Pressemeddelelse fra Executive Intelligence Review, EIR, http://www.larouchepub.com/pr/2017/170206_kiev_offensive.html

Foto: Ukraines præsident, Petro Poroshenko, i militært køretøj. Foto fra april, 2015 (Sputnik).

Ruslands udenrigsminister

Lavrov: Iran en værdifuld antiterrorisme-partner

7. feb., 2017 – Under en fælles pressekonference i Moskva med sin modpart fra Venezuela, tilbageviste den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov totalt den idé, som de seneste par dage er udsendt fra Washington, at Iran skulle være den »førende sponsor« af terrorisme. Faktisk demonstrerede Lavrov, at det modsatte er tilfældet, derved, at Iran bekæmper ISIS og al-Qaeda, de to grupper, som præsident Trump har lovet især at udrydde.

»Præsident Trump har gentagne gange, både under sin valgkamp og som tiltrådt præsident, erklæret, at truslen om international terrorisme, der repræsenteres af det såkaldte 'Islamisk Stat', er det udenrigspolitiske hovedspørgsmål«, sagde Lavrov. »Hvis dette er tilfældet, og vi er fælles om dette mål, ligesom det store flertal af andre lande, så må vi huske, at Iran aldrig har haft nogen som helst relation med ISIS eller Jabhat al-Nusra, eller nogen anden gruppe, der er affilieret til disse terroristorganisationer, og som er inkluderet på den tilsvarende liste fra FN's Sikkerhedsråd.«

»Vi har længe talt om nødvendigheden (præsident Putin nævnte det på FN's Generalforsamling i 2015) af at danne en virkelig universel front imod terrorisme«, fortsatte Lavrov. »Alle de, der ser ISIS som en eksistentiel trussel mod mange lande, bør handle på en koordineret måde under én paraply. Jeg er overbevist om, at, hvis vi bruger en objektiv fremgangsmåde mht. potentielle deltagere i en sådan koalition, bør Iran selvfølgelig være en del af vore fælles bestræbelser.«

Lavrov gik videre med at påpege, at Den Finansielle Specialenhed for Pengehvidvasknings seneste undersøgelse af,

hvorvidt Iran overholder sine forpligtelser, ikke fandt noget at kritisere. »Desuden fandt undersøgelsen, at Iran gør sit bedste og arbejder i den rigtige retning«, sagde Lavrov. »Så jeg synes, vi bør fokusere på fakta.«

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi. Nr. 13, februar 2017

Med korte artikler fra hele verden. I dette nummer, bl.a.:

- Kina har planer om et stort projekt til skabelse af regn for at bekæmpe tørke
- Angolas første dybvandshavn er ved at blive bygget, med kinesisk finansiering
- Vigtig landvinding for en potentiel Kra-kanal
- o.m.a.

Download (PDF, Unknown)

**»Nu har menneskeheden
muligheden for at blive
voksen«**

Af Helga Zepp-LaRouche.

**Tale ved Schiller
Instituttets konference i
Manhattan,
New York, 4. februar, 2017**

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

Download (PDF, Unknown)

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrolagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til

den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

RADIO SCHILLER den 6. februar 2017: Kampen om indholdet i Trumps præsidentskab og den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

2. Mødegang i Studiekredsen: LaRouches Lærebog i Økonomi 24. jan, 2017; lydfile

Med næstformand Michelle Rasmussen

1. del:

2. del:

Powerpoint billeder:

Hvis Trump slutter USA til Kinas Nye Silkevej, vil han huskes som en af historiens store ledere

Leder fra LaRouchePAC, 5. februar, 2017 – Alle medlemmer bør i dag lytte til vores nationale aktivistbriefing (pr. telefon), så vel som også til **Helga Zepp-LaRouches tale** på Manhattan-konferencen lørdag, og især **hendes kommentarer efter dr. Patrick Hos tale**, hvor hun foreslår en international konference for i dybden at adressere de historiske misforståelser i Kina og Vesten omkring den anden parts sande, storslåede kulturer. Lige såvel som briterne løj vildt om arten af den konfucianske kultur til den vestlige verden, så arbejdede de samtidig flittigt for at inducere kineserne til at tro, at den degenererede, britiske imperieideologi var den vestlige tankegangs karakteristiske ideologi.[1]

I søndags understregede Lyndon og Helga LaRouche, at den afskyelige »farvede revolution«, der føres imod den nye Trump-regering, både i USA og i Europa, må afsløres som de britiske/Obama-ondskab, som den er, men at man ikke behøver blive dér, og slet ikke blive trukket med ind i de fabrikerede, splittende debatter, der faldbydes i pressen. Befolkningen har fået en brat opvågning – det, Renée Sigerson kaldte en »optøning« fra 16 års intellektuel dybfrysning – både gennem det økonomiske og kulturelle sammenbruds

virkelighed, men også gennem valget af en person, der afviser krig – både krige for regimeskifte og global krig med Rusland – så vel som også den perverse »offentlige mening«, der repræsenteres af mainstream-medierne, og det 'grønne' vanvid, der bruges til at retfærdiggøre globalisering (læs: Det britiske Imperium) og sammenbruddet af industri i indland og udland.

Dette er et historisk øjeblik for revolutionært, kreativt lederskab

– det øjeblik, for hvilket Lyndon LaRouche opbyggede denne organisation. Der er ingen tid til frygt eller forkrøblende bekymring over, hvad »de« kunne gøre. Som Lyndon LaRouche i dag sagde: »Ikke bekymring, bekymring, bekymring, men win, win, win.«

[1] Se: »The British Role in the Creation of Maoism«, http://www.larouchepub.com/eiw/public/1992/eirv19n36-19920911/eirv19n36-19920911_048-the_british_role_in_the_creation.pdf

**Helga Zepp-LaRouche foreslår
en stor,
international konference til
udbredelse af
gensidig, vestlig-kinesisk**

kulturforståelse.

Fra Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 4. februar, 2017

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigen, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

(Her følger først en opsummering af dr. Patrick Hos præsentation på konferencen, som efterfølges af Helga Zepp-LaRouches respons, inkl. et spændende forslag.)

Patrick Ho er leder af China Energy Fund, der er anerkendt i FN, og han har været en fremtrædende person i at bringe Bælt-og-Vej-politikken til FN, men også til den amerikanske befolkning. Dette er anden gang, han taler for Schiller Instituttets i løbet af den seneste to en halv måned. Første gang pointerede han, at han var glad for at tale for et publikum med forskellige slags amerikanere. Denne gang fokuserede han mere på de kulturelle aspekter; han sagde, at

han ønskede at kommunikere, hvad det vil sige at være kineser ... »kinesisk-hed« ...; dens mere end 5000 år gamle historie. Han mente, at det, der definerede landet, var folkets kulturelle sammenhæng; fælles sprog; civilisationens kontinuitet. Han dækkede en meget lang periode, men fokuserede især på de tre 'bank på døren'; da Kina bankede på Vestens dør, og de reaktioner, de fik, gode og knap så gode; de tre perioder med Silkevejen – den ene i det andet århundrede f. Kr., da Zhang Qian rejste til Vesten; dernæst foretog admiral Zheng He rejser, hvor han nåede østkysten af Afrika og den arabiske verden i det 14. århundrede og bragte aspekter af vestlig kultur med tilbage (inkl. giraffer, som gjorde et stort indtryk!). Dette blev lukket ned. Dernæst, efter Det britiske Imperiums angreb i det 19. århundrede med to opiumkrige, besluttede kineserne at gå i gang med en vis modernisering, så de kunne bevare en nation. Han gennemgik hurtigt Sun Yat-sen; revolutionen i 1911; Nixons møde med Mao i 1972; Deng Xiopings »Socialisme med kinesisk karakter« i 1979; og Xi Jinpings Ét Bælte, én vej-initiativ.

I en anden del diskuterede han især relationen til Vesten gennem nogle jesuitermissionærers forsøg på at bringe kristendommen til Kina; igen gik det godt på et bestemt tidspunkt, men brød så sammen. Disse missionærer var i kontakt med Leibniz. *I Ching* havde en stor virkning på Leibniz: det binære system, som er basis for computersystemerne i moderne tid, og også DNA-koden.

Han satte kinesiske værdier i disse perioder op i kontrast til vestlige synspunkter. For eksempel: vægt på det individuelle i Vesten som vigtige værdier, men som gav diverse problemer. Hvorimod vægten i Kina ligger på familie, sociale relationer, kultur.

Der var en hel del mere, det ikke giver mening at forsøge at opsummere, men det var del af en dialog mellem dr. Ho og Helga Zepp-LaRouche og publikum.

(Efter dr. Hos powerpoint-præsentation gav fr. Zepp-LaRouche et svar, der omfattede et vigtigt forslag.)

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et meget spændende perspektiv, men jeg vil faktisk foreslå, Patrick, at vi arrangerer en stor begivenhed, måske en international konference, for jeg mener, at kendskab til kinesisk kultur, men også til vestlig kultur, faktisk ikke er tilstrækkelig kendt af den anden part.

Jeg var f.eks. en gang i Kina, og jeg søgte efter lærde (akademikere), der kendte Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), som er den vigtigste lærde person og store tænker fra det 15. århundredes Europa.[1] Jeg fandt en enkelt professor, der var bekendt med Nicolaus Cusanus. Dette er typisk, for det, du sagde om forskellen mellem vestlige værdier og kinesiske værdier, for jeg mener, at, på grund af den britiske indflydelse i universiteterne – i hele verden, men, mener jeg, også i Kina på et tidspunkt – så, mange gange, tager folk fejl af humanisme og liberalisme. Og det er virkelig ikke sandt.

Vi taler ikke om Aristoteles-traditionen. Vi taler ikke om visse traditioner i Europa, som dernæst førte til visse former for Oplysningstiden, den franske oplysningstid, den engelske oplysningstid, der, som du rigtigt sagde, er stærkt centreret om individets rolle og liberalisme og så fremdeles.

Men det er netop den tradition, der blev afvist af det, vi anser for at være den positive, præ-sokratiske tradition; Platon; Augustin; Cusanus; Kepler; Leibniz; Schiller; og inden for videnskab, Riemann; Einstein og ligesindede tænkere. Så der har foregået en langt større kamp i den europæiske traditions civilisation, end de fleste mennesker faktisk ved. Hele fremskridtet inden for videnskab, kultur og klassisk kultur kommer som følge af afvisningen af den liberalistiske

tradition. Oligarkiet har benyttet sig af en bevidst krigsførelse i forsøg på at få folk væk fra ideen om menneskelig kreativitet.

Jeg og også nogle andre i Schiller Institutet sammenlignede ideerne hos Konfucius og Mencius med visse ideer og filosoffer i vesten, og dér finder man langt større enhed. For eksempel har denne Nicolaus Cusanus, som jeg nævnte, ideer, der absolut stemmer overens med *Li* og ideen om *Ren* hos Confucius[2]; såsom, han har denne idé – hvis *Li* er »at gøre det rette på rette tid og rette sted [som dr. Ho tidligere havde nævnt], så har Nicolaus Cusanus denne idé om, at hvert mikrokosmiske element, hvert menneske, kun fuldt ud kan udvikles, hvis man bidrager til harmonien i det makrokosmiske element gennem at udvikle alle de andre mikrokosmiske elementer, og vice versa. Dette er præcis [ideen om] »win-win-samarbejde« blandt mennesker. Det er ideen, der lå til grund for den Westfalske Fred: denne fred er kun mulig, hvis man respekterer den andens interesse.

Og Leibniz var jo så lydhør over for kinesisk filosofi, fordi han selv var fortsættelsen af denne Nicolaus Cusanus, og Leibniz havde denne idé om, at hvert menneske er en monade (enhed); hvert menneske indeholder sit eget, skabende intellekt i universets helhed, og overensstemmelse er kun mulig, hvis der er en harmonisk udvikling af alle disse evner; og dette førte til [USA's] Uafhængighedserklæringen og 'stræben efter lykke', som ikke er »lykke« i betydningen held, men som netop er opfyldelsen, udviklingen, af alle potentialer, der er indlejret i det menneskelige væsen. Så dette er altså indlejret i mennesket.[3]

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse

er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigene, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

Nicolaus Cusanus sagde, at, den eneste grund til, at folk fra forskellige kulturer kan forstå hinanden, er, at de hver frembringer videnskabsfolk og kunstnere, der udvikler universelle principper, som man kan videreformidle. Det er grunden til, at musikere fra forskellige nationer kan være i samme orkester; eller grunden til, at videnskabsfolk kommer til de samme konklusioner i en videnskabelig opdagelse, præcis, som man udviklede det binære system. Jeg mener, at der er langt flere skatte at finde både for Vesten ved at lære fra Kina, så vel som også, at det kinesiske folk forstår, ikke den liberale undervisning af historie og idéfilosofi, men ved virkelig at gå til de originale kilder, som de var, og som de var drivkraften bag Vestens fokus. Så dette er meget spændende, og jeg håber, vi kan arrangere noget langs disse retningslinjer. [applaus]

□(Video og engelsk udskrift af Helgas hovedtale vil snarest blive udlagt her på hjemmesiden).

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske Landbros Terminal Øst«, 1996.

[1] Se: Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche:

»En hyldest til Nicolaus af Cusa; En dialog mellem kulturer«.

[2] Se: Temaartikel: »Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«.

[3] Se: Temaartikel: »Gottfried Leibniz – et fantastisk,

optimistisk geni«.

Folkemordet i Yemen accelererer; Nu den værste humanitære krise i verden, siger FN OCHA

3. feb., 2017 – Årene med fejlernæring i det krigshærgede Yemen begynder nu at kræve sin pris på en ødelæggende måde. Antallet af civile dræbte i krigen skønnes at være 11.403 pr. november, 2016, efter 600 dages saudiskledet bombardement. Nu er dødsfald som følge af hungersnød hastigt i færd med at overstige de direkte tab af liv i krigen. UNICEF, FN's Børnefond, rapporterede 31. jan., at 63.000 børn i Yemen i 2016 var døde som følge af fejlernæring. Næsten en halv million børn befinder sig nu i »alvorlig akut fejlernæring«, dvs., er ved at dø. 3,3 million mennesker, heriblandt 2,2 mio. børn, er i »akut fejlernæring«.

Henved 14 mio. mennesker befinder sig i øjeblikket i en

tilstand kaldet »manglende sikkerhed for fødevareforsyning«, af hvilke halvdelen befinder sig i en »alvorlig manglende sikkerhed for fødevareforsyning«. Dette betyder, at mindst 7 millioner mennesker har behov for omgående fødevarehjælp for at overleve.

FN's Sikkerhedsråd har diskuteret muligheden for at åbne lufthavnen ved Houdeida-havnen for at kunne levere humanitær nødhjælp. Henved 20.000 mennesker venter på at rejse til udlandet for at få speciallægebehandling. Lufthavnen ved hovedstaden Sana'a, der blev lukket på grund af bombardement, er også vigtig for at bringe journalister ind, da det er næsten umuligt at rejse til Yemen i øjeblikket, og der kommer meget lidt uafhængige nyheder ud. Den eneste havn, der er under Sana'a-regeringens kontrol, Houdeida, er udsat for blokade fra vandsiden. Havnekranerne dér blev bombet af saudierne, og fire nye, mobile kraner fra World Food Program får ikke lov til at blive landsat og venter i øjeblikket på skibet ude på havet.

Vores kilde siger, at der ikke er nogen ny resolution eller tilføjelse til FN's Sikkerhedsråds Resolution 2216 i 'røret'. Det, der gør billedet mere kompliceret, er, at briterne »holder pennen« i Sikkerhedsrådet, hvilket vil sige, at det er de britiske FN-repræsentanter, der skal skrive eventuelle tilføjelser til denne resolution.

Ovenstående information kommer fra FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender (OCHA).

Det, der derfor henstår at gøre for at bringe fødevarerne ind og standse krigen, er at ændre implementeringen af Resolution 2216, eftersom det meste af dens implementering er ulovlig. FN tolererer ikke hungersnød eller krigsforbrydelser i implementeringen af sine politikker og resolutioner.

Her er pres fra både internationale NGO'er og regeringer absolut nødvendigt. Der er så mange tricks med

implementeringen af resolutionen og med blokaderne, som må identificeres. Ét af disse er, at det meste af importen af fødevarer, medicin og brændsel er blevet standset i oprindelseshavnen, hvor det afventer godkendelse af en ansøgning om importtilladelse. Denne godkendelse gives imidlertid næsten aldrig, da ansøgningen skal sendes til Yemens Transportministerium under Hadi-regeringen i Riyadh, Saudi-Arabien, hvor de blokerer den og således forhindrer, at importen når frem til den nordlige del. Selv papiransøgninger om humanitærhjælp har vanskeligt ved at få tilladelse.

Hadi-regeringen har den fysiske kontrol over den anden, store havn i Yemen, Aden, men denne havn er ekstremt usikker pga. de udbredte, udisciplinerede militser og deciderede terroristbander, som al-Qaeda i Den arabiske Halvø (AQAP) og Daesh (ISIS). FN's nødhjælpsorganisationer kan derfor ikke bringe fødevarerne i land i Aden, og fødevarerne forbliver ude på havet eller i Djibouti i det østlige Afrika.

Den 6. dec., 2016, krævede Oxfam, at restriktionerne af importen til Yemen af fødevarer, medicin og brændsel blev ophævet. Mark Goldring, direktør for Oxfam i Storbritannien, sagde: »Yemen er langsomt ved at blive sultet ihjel. Først var der restriktioner på import – inkl. fødevarer, som var stærkt tiltrængte – og da dette delvist blev lettet, blev kranerne i havnene bombet, dernæst depoterne, dernæst vejene og broerne. Dette er ikke tilfældigt – dette er systematisk. Landets økonomi, dets institutioner, dets evne til at brødføde og sørge for sit folk, befinder sig alle på randen af kollaps. Der er stadig tid til at få det vendt omkring, før vi ser kronisk sult blive til udbredt hungersnød. Kampene må standse, og havnene må åbnes helt op for vitale fødevareforsyninger, brændsel og medicin.«

Der er 12 internationale, humanitære NGO'er, der den 16. august, 2016, krævede, at restriktionerne for civil lufttrafik til Yemen blev ophævet. Disse NGO'er var: ACF International, ACTED, Care, Dansk Flygtningehjælp, Global Communities,

Handicap International, International Rescue Committee, Intersos, Mercy Corps, Norsk Flygtningehjælp, Oxfam og Red Barnet.

FN's Resolution 2216 krænker statutterne i FN's Charter ved at lægge hele skylden på én enkelt side i en intern konflikt, hvilket er imod FN's politik for forsoning og ikke-indblanding i interne konflikter. Den opmuntrer dernæst den saudiskledede koalition til at gennemføre en afvæbning af den side, der tillægges skylden, houthierne, med en krig mod Yemen.

Bombekrigen var ulovlig, idet den begår krigsforbrydelser imod yemenitter ved systematisk at angribe 1) civile mål, inkl. huse, hospitaler, skoler, torve, begravelser; 2) fødevareindkøbene, havnen, vejene og broerne, brændsels- og fødevaredepoter, fødevareproduktion, dæmninger; selv landbrugsmarker er blevet gjort uanvendelige med klyngebomber; 3) kulturarven fra oldtiden, museer, byer, moskeer – en verdensarv.

Selv Storbritanniens Forsvarsministerium har sagt, at det har registreret 252 påståede overtrædelser af international humanitær lov, begået af den saudiskledede koalition i Yemens borgerkrig. Dette gør ligeledes våbenhandlerne til Saudi-Arabien fra Storbritannien, USA og Sverige ulovlige.

Det haster nu med at adressere disse ulovligheder for at standse folkemordet. Især, fordi saudierne i løbet af de seneste dage har besluttet at gennemtvinge deres blokade imod Houdeida, den eneste havn, der kan nå flertallet af Yemens befolkning.

Ovenstående er offentliggjort som en PRESSEMEDDELSE i EIR:
http://www.larouchepub.com/pr/2017/170203_yemen_genocide.html

Soros-dossieret: Din fjende, George Soros

George Soros er ikke en højtplaceret financier, han er, ligesom mafia-banditten, uden nogen virkelig samvittighed – som en bandit, der er sendt ud for at dræbe én af ens venner, men kun en hit-man for de virkelig store finansinteresser, og som er lejet ud for at røve ens venner, og én selv, for stort set alt, inklusive ens nation, og ens personlige frihed.

Det følgende er en af flere artikler, der blev publiceret i *Executive Intelligence Review, EIR*, 4. juli, 2008. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Hele *EIR's* dossier kan læses her:
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2008/2008_20-29/2008-27/pdf/64-79_3526.pdf

Introduktion ved Lyndon LaRouche:

Tilbage under præsidentkampagnen i 2004 gjorde mine medarbejdere og jeg opmærksom på en betydningsfuld bog, *The Confessions of an Economic HitMan*. Denne mand havde en samvittighed. Den følgende rapport af LaRouche Political Action Committee (LPAC) omhandler en langt større historie, om George Soros som en politisk-økonomisk hit-man. Den George Soros, vi præsenterer i denne rapport, har ingen samvittighed med hensyn til, hvad han gør, eller hvad han har gjort. Dette er en rapport, der i vid udstrækning er skrevet af Soros' egen mund.

George Soros er ikke en højtplaceret financier, han er, ligesom mafia-banditten, uden nogen virkelig samvittighed – som en bandit, der er sendt ud for at dræbe én af ens venner, men kun en hit-man for de virkelig store finansinteresser, og som er lejet ud for at røve ens venner, og én selv, for stort set alt, inklusive ens nation, og ens personlige frihed.

George Soros ejer ikke rent faktisk senator Barack Obama; det er der nogle andre folk, der gør; men, Soros er en nøgle-
'controller', og øjensynligt den bogstavelige ejer af både det Demokratiske Partis formand, Howard »Scream« Dean, dét parti, måske dit politiske parti, og i realiteten, din nation, som begge dele er det, som den politisk-økonomiske hit-man George Soros har til hensigt at ødelægge.

– Lyndon H. LaRouche, Jr., 16. juni, 2008.

George Soros: Hit-Man for Det britiske Oligarki

Af Hector A. Rivas, Jr.

Det britiske finansoligarki er desperat forpligtet til den totale tilintetgørelse af alle former for nationalstater fra vores planet, og allervigtigst, De forenede Stater, og George Soros er deres udvalgte hit-man til udførelsen af denne opgave. George Soros finansierede direkte, på vegne af City of London, og med hjælp fra sin marionet, formand for Demokraternes Nationalkomite, Howard Dean, beskidte operationer mod Hillary Clintons præsidentielle primærvalg, for at garantere, at ingen politik, der repræsenterer en genoplivelse af Franklin Roosevelts forpligtelse over for de 80 % af befolkningen med de laveste hustandsindkomster, skulle vinde indpas i Det Hvide Hus efter januar 2009. Soros er ingen nybegynder ud i den kriminelle verden. Ifølge tidligere medarbejdere og offentlige rapporter, fik han sine penge til at starte op for, af baron Edmond de Rothchilds højre hånd, George Karlweiss, der ligeledes hjalp den flygtede narkohandler Robert Vescos karriere i gang. Siden da har Soros været involveret i forskellige, onde operationer, under direktiver fra Det britiske Imperium, såsom spekulativ finanskrig for at ødelægge nationale valutaer, støtte og fremme af en morderisk eutanasipolitik for »unyttige spisere«

og en massiv finansiering af internationale kampagner for at legalisere narkotiske stoffer. Men George Soros' forfærdelige karakter kan selvfølgelig ikke kun tilskrives ham selv, men snarere, at den til dels blev skabt af hans opdragere under hans formative år i ungdommen: nazisterne.

En Golem er født

Den ynkelige skabning, kendt som George Soros, traf tidligt i livet en bevidst beslutning om at blive den karakter, han nu er: en Golem.[1] Som teenager under nazisternes besættelse af sit hjemland, Ungarn, indledte Soros sit eftermæle som folkemorder ved at arbejde for de mordmaskiner, der slagtede 500.000 ungarske jøder under holocaust. Den unge Soros fik et job, hvor han skulle plyndre jøders ejendomme under SS generalløjtnant Kurt Bechers regime, chef for den Waffen-SS-afdeling, der bar det forskønnende navn, SS-kommandoens Økonomiske Afdeling.

Soros giver sin far æren for sit eget held, hvor han undgik koncentrationslejrenes grusomme scener. I en udsendelse på WNET/Thirteen Tv den 15. april, 1993, genkalder Soros sig de oplevelser, der dannede hans dyriske personlighed: »Da tyskerne kom, sagde han [faderen, -red.], »Dette er en lovløs besættelse. Normale regler gælder ikke. Man må glemme, hvordan man opfører sig i et normalt samfund. Dette er en abnorm situation.« Og traf arrangementer for, at vi alle fik falske papirer, alle havde et forskelligt arrangement. Jeg blev adopteret af en embedsmand til landbrugsministeren, hvis job bestod i at overtage jødiske ejendomme, så jeg ledsagede ham, og vi overtog disse store ejendomme. Det var min identitet. Det er et mærkeligt, meget mærkeligt liv. Jeg var 14 år gammel på det tidspunkt.« Soros' far, Tivadar Soros, bekendte yderligere, at, »som pseudo-kristne var vi ikke helt nået frem til det kristne niveau, hvor vi var indstillet på at give brød for stene.« Soros-familien gav i sandhed masser af stene til de mange fattige, ungarske jøder, der blev sendt af sted til Auschwitz for at møde deres død.[2]

Soros-familien var blandt de ungarske »elite«-jøder, hvilket gjorde det muligt for dem at træffe foranstaltninger til at overleve den nazistiske besættelse. Prins Alexis Scherbatoff, tidligere medlem af den amerikanske hærs kontra-etterretningskorps før og efter Anden Verdenskrig, hævdede, at Soros skabte sin første, lille formue ved at sælge sin andel af det bytte, der blev erhvervet sammen med nazisterne. Han rapporterede, at Soros' første medsammensvorne var en anden ungarsk jøde, der i Belgien solgte rubiner og andet nazistisk rov efter Anden Verdenskrig.

Ben Hecht, forfatter til bogen *Perfidy*, dokumenterer nazisternes Økonomiske Afdelings aktiviteter i Ungarn, samt de grusomheder, som den unge Soros' arbejdsgivere begik. Afdelingen havde ansvaret for at plyndre jødiske ejendomme og »fjerne guldplomberne fra de millioner af tænder hos døde jøder; med at klippe håret af millioner af jødiske kvinder, før de dræbte dem, og afskibe baller af hår til Tysklands madrasfabrikker; med at omdanne døde jøders fedt til badesæbe, og med at udtænke effektive torturmetoder for at få de jøder, der ventede på at dø, til at afsløre, hvor de havde gemt deres sidste ejendele.«

George Soros blev konfronteret med sådanne billeder under et interview med Steve Kroft på CBS's 60 Minutes den 20. december, 1998:

Kroft: (Voiceover) Dette er billeder fra 1944 om, hvad der skete med George Soros' venner og naboer. (optagelser fra tiden, der viser kvinder og mænd, der går af sted med sække over skuldrene; menneskeflokke ved et tog)

Kroft: (Voiceover) De er en ungarsk jøde ...

Hr. Soros: (Voiceover) Hmm.

Kroft (Voiceover) ... der undslap holocaust ... (billeder fra tiden, der viser kvinder, der går ved et tog)

Hr. Soros: (Voiceover) Hmm. (billeder fra tiden, der viser folk gå op i tog)

Kroft: (Voiceover) ... ved – ved at udgive Dem for at være kristen.

Hr. Soros: (Voiceover) Rigtigt. (Billeder fra tiden, der viser kvinder, som hjælper hinanden komme op i toget; togdøren lukkes med folk i godsvogne).

Kroft: (voiceover) Og De så masser af mennesker blive sendt af sted til dødslejrene.

Hr. Soros: Korrekt. Jeg var 14 år gammel. Og jeg ville sige, at det var dér, min karakter blev skabt.

Kroft: På hvilken måde?

Hr. Soros: At man må tænke fremad. Man bør forstå og – og forudse begivenheder og når – når man er truet. Det var en enorm trussel om ondt. Jeg mener, det var en – en meget personlig oplevelse af ondskab.

Kroft: Jeg forstår, at De gik ud sammen med denne beskytter, der svor på, at De var hans adopterede gudsøn.

Hr. Soros: Ja. Ja.

Kroft: Gik ud og hjalp med ved konfiskeringen af jødernes ejendom.

Hr. Soros: Ja. Det er korrekt. Ja.

Kroft: Jeg mener, det – det lyder som en oplevelse, der ville sende en masse mennesker til psykiaterens behandlingsleje i mange, mange år. Var det svært?

Hr. Soros: Nej, slet ikke. Slet ikke. Måske ser man som barn ikke forbindelsen. Men – det skabte slet ingen problemer.

Kroft: Ingen følelse af skyld?

Hr. Soros: Nej.

Kroft: For eksempel, at 'Jeg er jødisk, og her står jeg og ser disse mennesker gå af sted. Jeg kunne lige så godt være blandt dem. Jeg burde være blandt dem.' Intet af dette?

Hr. Soros: Jeg kunne selvfølgelig være på den anden side, eller jeg kunne have været den, fra hvem tingen blev taget. Men jeg havde ingen følelse af ikke at skulle være der, for det var – altså, på en sjov måde, så er det ligesom med markederne – at, hvis ikke jeg var der – så gjorde jeg det jo ikke, men så var der bare en anden, der ville – ville – ville tage det alligevel. Og det var – om jeg var der eller ej, jeg var blot en tilskuer, ejendelene blev fjernet. Så det – jeg havde ingen rolle i at fjerne disse ejendele. Så jeg følte ingen skyld.

Skabt og sluppet løs

Nazikollaboratøren George Soros tog af sted til England i 1947, hvor han blev protegé af den radikale positivist Sir Karl Poppers, der underviste ved London School of Economics, som var blevet initieret af Fabian Society, i 1950'erne. Dette er samme Karl Popper, der i vid udstrækning lagde skylden for udviklingslandenes krise på deres lederes »politiske dumhed«. Popper udtaler selv, at »Vi [Imperiet, -red.] har befriet disse stater for tidligt og på en for primitiv måde. De er stadig stater uden lov. Det samme ville ske, hvis man overlod en børnehaven til sig selv.« Dernæst argumenterer Soros' mentor med, at den »civiliserede verden« har ret til at lancere krige mod den Tredje Verden for »fredens« skyld. Soros adlød, hvad hans herrer forlangte og udførte denne krig.

Soros brugte sin Quantum Fund til at føre finansiel krig gennem derivater og valutaspekulation. På den europæiske front vandt Soros, i 1992, en afgørende kamp mod den Europæiske Kursmekanisme (European Rate Mechanism, ERM), der var Europas finansielle struktur for at opretholde stabile vekselkurser

blandt de europæiske valutaer. Soros skabte en finansiel krise, så systemet kunne blive erstattet af Maastricht-traktaten, der etablerede euroen som den europæiske enhedsvaluta og lagde den finansielle myndighed i hænderne på én centralbank, der kontrolleredes af det anglo-hollandske oligarki. Denne plan begyndte, da repræsentanter for Soros mødtes den 2. juni, 1992, med britiske og anglo-hollandske, finansielle top-rovdyr på Hendes Majestæt Dronning Elizabeth II's yacht, *Britannia*. [3]

En del af denne operation kan forstås ved at undersøge hans angreb mod den italienske lire i begyndelsen af 1990'erne, hvor han tjente 400 mia. lire (\$280 mio.) i løbet af få dage, alt imens den italienske centralbank Banca d'Italia, mellem juni og september 1992, blev tvunget til at bruge \$48 mia. af sine reserver i et forgæves forsøg på at forsvare sin valuta. Inden for et par år var Soros underkastet kriminelle undersøgelser for disse skumle angreb. Medlemmer af Movimento Internazionale per Diritti Civili Solidarietà indgav som de første beviser imod Soros til domstolen i Milano i 1995, og året efter blev der indledt undersøgelser i Rom og Napoli, som blev rapporteret den 24. dec. 1995 i *Corriere della Sera*: »Undersøgelsen er lige begyndt, men resultaterne kunne blive eksplosive, og navnet på den person, der officielt undersøges, giver en idé om, hvor følsom denne undersøgelse er: Navnet er George Soros. ... Forbrydelsen er spekulativt køb og salg af værdipapirer ('stock-jobbing'). ... Det drejer sig om angrebet mod liren.«

Det er selvfølgelig ikke alle de penge, der blev brugt i denne operation, der kan tilskrives »Golem« Soros, men drejede sig blot om penge, man gav ham fra London. Når alt kommer til alt, så skaber en Golem ikke sig selv, han bliver skabt og, sin vane tro, er det Soros' naturlige instinkt at gøre, hvad han får besked på, for at overleve.

Hans far lærte sin dreng, hvordan man skal adlyde sine herrer, vældig godt under nazisternes besættelse i Ungarn: »Den mest

rationelle fremgangsmåde er, efter min mening, en total adskillelse, efterfulgt af en stilfærdig bestræbelse på at falde ind i den almindelige befolkning. Det er sådan, dyr gør: når de fornemmer en fare, så er det, i stedet for at udgøre et tydeligt mål for deres fjender, deres naturlige selvopholdelsesdrifts fremgangsmåde at falde sammen med sceneriet og simpelt hen forsvinde. Zoologer og biologer kalder dette fænomen for 'efterligning'.«[4]

Soros blev opdraget til at opføre sig som et dyr, og det gør han så. Med ødelæggelsen af ERM, der satte scenen for Maastricht og, uvægerligt, Lissabon-traktaten, havde Soros blot dette at sige: »Jeg er temmelig sikker på, at spekulative handlinger har haft nogle negative konsekvenser. Men det ændrer slet ikke min tankegang. Det kan det ikke. Hvis jeg afholdt mig fra visse handlinger pga. moralske skrøbler, så ville jeg ophøre med at være en succesrig spekulant. Jeg har ikke skyggen af anger over at have skabt en profit.« Han fortsætter, »Jeg gjorde det udelukkende for at tjene penge.«[5]

Projekt død

Den 30. november, 1994, talte Soros for et publikum i Columbia Presbyterian Medical Center, hvor han annoncerede sin nye fond, Project on Death in America (Projektet om død i Amerika), der skulle ændre uddannelsen af hospitaler, sygeplejersker og læger, væk fra kostbare, livreddende behandlinger og over til at give den korrekte behandling til de døende. Med sin promovning af lovgivning for eutanasi gjorde Soros nazisternes politik over for »nytteløse spisere« lovlig i USA.

Et Soros-sponsoreret program for assisteret selvmord (også kaldet mord), der tilbød patienter dødbringende medicin, var Oregon Death with Dignity Act (Oregons lov for en værdig død), der sluttelig blev vedtaget i 1998: »Som den første stat i USA, der gør det muligt for læger at hjælpe terminalt syge

patienter med at gøre en ende på deres liv, bliver Oregons erfaringer nøje fulgt af andre stater.«[6]

Gennem Open Society, Døden i Amerika-projektet og andre organisationer, der interesserer sig for spørgsmål om »livets slutning«, begyndte der et samarbejde om at »transformere kulturen om at dø«. Soros promoverede på sin webside et endags seminar, der blev koordineret af Balfour Mount, M.D. fra Royal Victoria Hospital, i midten af 1990'erne, med titlen, »En søgen efter eutanasiens sjæl«. Soros gav sine personlige tanker om spørgsmålet: »Anvendelsen af teknologi for at forlænge livet, når livet er meningsløst, giver ingen mening ... Det kan meget vel være mere negativt end positivt, fordi det forårsager unødvendig smerte og lidelse, for ikke at tale om omkostningerne«. (Kursivering af red.)

(Fra redaktionen: George Soros holdt som finansiel 'ekspert' en tale på det nylige Davos Økonomiske Verdensforum, 2017. Han blev siden interviewet af Bloomberg. Hvad han dér sagde, bl.a., at han ønskede, at præsident Trump ville blive en 'fiasko' (?), kan høres på denne video: <https://www.youtube.com/watch?v=Cz3MTcEqJ54>)

[1] En Golem er en mytisk skikkelse, der oftest ses som en menneskelignende statue, der er givet liv og bevægelighed. (wiki)

[2] *Masquerade, Dancing Around Death in Nazi Occupied Hungary*, Tivador Soros, Arcade Publications, New York, 2001.

[3] Dette er selvsamme Dronning Elizabeth, som EIR i 1990'erne opdagede var på den eksklusive klientliste af George Soros' multimillion-dollar offshore Quantum Fund, i hvilken han nu atter er aktiv.

[4] *Masquerade, Dancing Around Death in Nazi Occupied Hungary*, Tivador Soros, Arcade Publications, New York, 2001.

[5] London *Guardian* Dec. 19, 1992.

[6] <http://www.soros.org/initiatives/pdia>

Glass-Steagall er det første afgørende skridt; men resten af

LaRouches Fire Love må følge efter for at redde USA og verden!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. feb., 2017; Leder

Ben Deniston: Velkommen ... Vi vil omgående gå i gang med denne brandvarme situation lige nu, hvor – på trods af alle de falske nyheder; det er korrekt at kalde det for bandekrigsagtig form for operation, som splitter det amerikanske folk. Hvor man får folk til at fokusere på mange sidespørgsmål og små spørgsmål, og meget følelsesladede

spørgsmål med meget lidt substans. Men der er i realiteten kun ét eller to nøglespørgsmål på forhandlingsbordet i øjeblikket, som er afgørende for den retning, USA vil gå i, for hvilken retning, denne administration vil gå; og hvordan dette vil udspille sig i den umiddelbart forestående tid.

I front og centrum for denne kamp er spørgsmålet om Wall Street og i særdeleshed spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi vil begynde diskussionen i dag med nogle meget dramatiske udviklinger i løbet af den seneste uge, de senest par dage, de seneste par timer, og som understreger, at dette er *det spørgsmål*, som det drejer sig om. Hvis I vil gøre noget, der har indflydelse på amerikansk politik, på USA's retning og på historien på dette tidspunkt, så må I kæmpe sammen med LaRouchePAC om spørgsmålet om Glass-Steagall som indledningen til LaRouches Fire Love for et fuldt, økonomisk genrejsningsprogram, og omgående; mens I ser dette program og i de nærmest forestående timer og dage. Dette er absolut afgørende.

For blot at sætte fokus nogle af disse udviklinger, vil vi om et øjeblik vise et klip; et lovforslag for genindførelse af Glass-Steagall er blevet genfremsat i Repræsentanternes Hus i denne uge, anført af [kongresmedlem] Marcy Kaptur – som har kæmpet for dette lovforslag i mange år. Hun holdt en fælles pressekonference med tre andre kongresmedlemmer; og, så vidt vi har kunnet se, så er LaRouchePAC den eneste kanal, der har en fuld dækning af denne pressekonference i sin helhed. Den kan ses på LPAC-websiden; vi vil afspille et kort uddrag af denne 40 minutter lange pressekonference om nogle få minutter. Men dette typificerer en tværpolitisk støtte i Kongressen til dette Glass/Steagall-lovforslag. Disse kongresmedlemmer erklærede ganske klart under pressekonferencen, at de er rede til at arbejde sammen med Trump-administrationen om dette afgørende spørgsmål. De vil ikke lade sig indfange i dette vanvittige, venstre-højre, dette eller hint spørgsmål, denne retorik og de falske nyheder, og virkeligt vanvittige,

opsplittende propaganda, som har oversvømmet de amerikanske medier; det ligner i virkeligheden den form for politik for »farvede revolution«, som er blevet britisk og – under Obama – amerikansk politik for at vælte regimer, som de ikke ønsker, i hele verden. Det har præcis samme formål her i USA, med denne bandekrigs-lignende propaganda over sidespørgsmål, som totalt distraherer folk bort fra hovedspørgsmålene.

Men under denne pressekonference så vi en afgørende demonstration af, at højtplacerede, tænkende personer, ledende personer, er villige til ikke at blive indfanget i dette Soros/britiske sindssyge show og i stedet fokusere på reelle, vægtige spørgsmål. De vil lægge betydningsfulde spørgsmål frem på bordet og sige, at dette er et område, hvor vi kan samarbejde omkring at gå frem for et positivt resultat for de spørgsmål, som vi ved har betydning for hele landet. Demokrat, Republikaner, 'blå stat', 'rød stat', uanset hvad; det centrale USA, og kyststaterne i USA. Dette er hovedspørgsmålet, det første skridt i at adressere virkeligheden med sammenbruddet af USA, og som den eneste måde, hvorpå man kan opfylde de løfter, der er afgivet, om at genopbygge den amerikanske infrastruktur, om at genskabe jobs i USA på en meningsfuld, reel, substantiel måde. Det kan ikke lade sig gøre, med mindre Glass/Steagall-loven vedtages, og Wall Street lægges i tømmer, og dette system reformeres. Denne pressekonference – igen, det handler ikke blot om at genindføre Glass-Steagall, men også om at erkende og åbent arbejde på vigtige spørgsmål, og ikke blive indfanget i disse vanvittige sidespørgsmål, er absolut afgørende. Vi afspiller klippet om et øjeblik.

Men ligeledes i den forgangne uge deltog William (Bill) Jones, korrespondent for Lyndon LaRouches magasin *Executive Intelligence Review (EIR)*, i en diskussion under en pressekonference i Det Hvide Hus, og han fik lejlighed til direkte at spørge pressesekretær Spicer, »Støtter præsident Donald Trump stadig Glass-Steagall?« Og, efter at havde vævet

lidt omkring, stillede hr. Jones et meget direkte spørgsmål; og han fik et meget direkte »Ja«. Og Trumps officielle repræsentant Spicer sagde, »Vi er forpligtet på vore valgløfter. Ja.« Dette er en bekræftende udtalelse på vegne af præsident Trump om, at han stadig støtter denne lovgivning. Så potentialet er klart til stede; men vi ønsker at gøre det klart her i denne diskussion, at dette på ingen måde er et afgjort løb. Det er på ingen måde absolut. Jeres rolle som tilhængere af LaRouchePAC, som støtter af LaRouchePAC, og som LPAC-aktivister, er *umiddelbart, absolut afgørende*. Vi må sikre os, at denne lov gennemføres.

I de næste timer og minutter venter vi i øjeblikket på resultaterne af et par eksekutive ordrer, som præsident Trump har underskrevet tidligere på dagen – midt på fredag eftermiddag, lige efter frokost. En af disse handler om, hvordan han har til hensigt at strukturere reformen af Dodd/Frank-loven. Dette er et afgørende spørgsmål, for, som enhver ved, så var Dodd/Frank en total vittighed; det var et totalt forsøg på at lade som om, at de lagde Wall Street i tømmer samtidig med, at de fuldstændig overgav sig til Wall Street og lod Wall Street skrive størstedelen af loven, der består af henved titusinder af sider – det er sindssygt. Så der forelægger et juridisk grundlag for at skrotte Dodd/Frank og indføre en ægte reform, som ikke består i en regulering, en bunke bestemmelser om regler, men som er en virkelig strukturreform med Glass/Steagall. Det behøver slet ikke være titusinder af sider; det er en meget klar fastlæggelse af et princip (lov). Man har kommerciel bankaktivitet, og så har man spekulationsbankaktivitet; de skal være [totalt] adskilte, og sådan er dét. Man har ikke brug for 40.000 sider til at erklære dette; det er en principiel erklæring, det er et spørgsmål om strukturen, og det er ganske klart. Det er ikke minutiøse, detaljerede regler om hvert eneste aspekt af hvert eneste, finansielle instrument. Det er en særdeles klar principerklæring. For slet ikke at tale om det faktum, at Dodd/Frank også grundfæstede forsøget med bail-in

(ekspropriering af visse typer af bankindsud).

Der er altså juridisk støtte til og grund til at støtte reformen og fjernelsen af Dodd/Frank; men, dette kan stadig væk gå i mere end én retning. Et spørgsmål, som er af interesse, og som vi må undersøge nøjere, er den rolle, som Jamie Dimon spiller; han er ikke blot en førende Wall Street-bankier; han er også en person, der har været aktivt involveret, i udstrakt og intens grad, udtrykkeligt imod Glass-Steagall og imod LaRouche-bevægelsen og vores aktiviteter for at kæmpe for Glass-Steagall. Han nævnes nu som del af et team, der skal rådgive Trump eksplicit i spørgsmålet om, hvordan Dodd/Frank skal reformeres. Hvilken vej, det vil gå, er ikke klart; vi har endnu ikke set denne eksekutive ordre, så vi ved ikke, hvad den siger. Vi venter på det. Vi ved selvfølgelig, at Trump før har afvist folk; han er ikke bange for at udtale sin klassiske sætning, »Du er fyret!« og komme af med folk. Han har erklæret sin støtte til Glass-Steagall, men dette rejser nogle juridiske spørgsmål.

Den pointe, vi ønsker at fastslå her i dag, er, at intet af dette er afgjort; men det viser det, vi har forventet. Og hvis I er med, bør I også have forventet det. Et totalt slagsmål over amerikansk politik, over spørgsmålet om at lægge Wall Street i tømmer med Glass-Steagall, er i front og centrum for denne kamp.

Vi vil nu afspille et par minutter af højdepunkterne af denne pressekonference; diskussion var betydningsfuld, med særdeles gode pointer, og dette typificerer den lovgivende grens (Kongressens) åbenhed og beredvillighed. Her kommer klippet:

Uddrag af kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag.

(Se hele pressekonferencen her:
<https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>)

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde

den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe var tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet *al* sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået

lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortalere for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommerciel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

Her følger resten af webcastet på engelsk:

DENISTON: So, as you saw there, there is motion. People are ready to act; but, again, this is an open fight. Before we get into the discussion, I want to call on our audience to sign the

LaRouche PAC petition for Trump to commit to the original official Glass-Steagall Act, in his first official address to the

Congress, which the last we have heard, is scheduled for Feb. 28.

That's less than one month from now for a mobilization to build

the signatures for this petition.

This, as I think we will get to in the discussion, has

already been an effective tool in mobilizing the legislature, people in the Congress, for the support of this initiative of Glass-Steagall, of this Bill. But it's not just going to come from the Congress alone. This activity of rallying local communities, community groups, organizations across the nation, is absolutely critical. This can't just be some direct lobbying of Congress. This has to be a unified national mobilization, where these Members can get the support and, when necessary, the kick in the rear end, to get behind this issue. So, that is absolutely critical.

You can sign the petition on-line at lpac.co/trumpsotu. We now also have the ability for text. You can receive more information directly via text on your mobile phone. If you text gsact to 202-524-8709, you'll immediately receive more information about the petition. You can read it right there on your phone, and you can sign it. We're asking you, again, to do this yourself, if you haven't done it; but mobilize others. Get your community, look for local groups, look for organizations, look for your neighbors, your friends, your family. This is an absolutely critical issue.

Just to underscore one last point, Helga Zepp-LaRouche made very strongly in recent days' discussions: Right now, this is not just about vengeance against Wall Street, or something. This is not just about getting payback for what Wall Street did to the American people since the bail-out, or for the years prior, even. That's true. But beyond that, this is critical. The system is

poised for a larger blow-out than 2008. Nothing was solved by the bail-out process. The fundamental issues of the crisis were made worse; much worse. This entire speculative bubble was supported, it was inflated more, and you had more crazy instruments and attempts created to prop up a system that is fundamentally unsound, has no connection to the physical economy, is purely a parasite on the actual economy. That process has wound itself around to the point where it is ready to blow out again.

So, Glass-Steagall is {absolutely}, again, {absolutely} the central issue, the Number One issue that everyone needs to be fighting on now. This discussion today should be an appeal for you to get more involved, or get involved immediately in that fight.

Diane might have more to say. We can mention some activity that we've had recently in Washington, D.C., also in New York City, that underscores the type of mobilization we're leading; but I'll just open it up with that.

DIANE SARE: I'd like to remind all of our listeners why we are at the point we are at; and remind people the kind of fake news and despicable propaganda preceding the election, where we heard over and over again how the population was divided. We had George Soros pumping in his money to various organizations to create an appearance of that. But, what the American people demonstrated is that we are not divided, in a couple of major areas; which Ben

referenced at the beginning. No. 1: Americans do not think that we should have a thermonuclear war with Russia; that this was one of the main reasons why people, particularly Democrats – Bernie Sanders supporters and others – turned away from Hillary Clinton, because she was seen as perpetuating the war and murder policy of President Barack Obama, who, so far, is the biggest killer-President that we have yet had in the United States. And, as President Putin warned, "Obama seems to be the kind of President that says goodbye, but then doesn't go; he keeps reappearing." I think it's important that Americans not forget that.

The other major issue for the American people, who have experienced the worst collapse in the standard of living and life as measured in terms of life expectancy, employment, and so on since the Great Depression, is that people do not think that it's just for Wall Street billionaire crooks to have their feet on our necks as they steal everything we own to bail themselves out for their own bankrupt policies. Again, Hillary was seen as the darling of Wall Street.

If there were a "mandate" for the Trump Presidency, these two areas are absolutely crucial. What we know, so far, is that Trump did have a phone conversation with President Putin which was close to an hour; which indicates a certain type of potential there. We also know the relationship with China, given what Xi

Jinping is doing, is very important. We know Trump's appointed Ambassador to China, Terry Branstad, has just released a statement promoting a kind of win-win collaboration with China;

which is promising. We know, as was mentioned, that President Trump did call for reinstating Glass-Steagall when he was campaigning, just a couple of weeks prior to the elections.

We know – which I find very interesting, because sometimes

the best way to figure out what the potential might be, is to look at what your enemies are saying. Yesterday there was a very

freaked out article in CNN Money, with the headline "Will Trump

Break up the Big Banks?" They announced that Jamie Dimon, [chairman, president, and CEO of JPMorgan Chase] was rushing to

Washington, D.C. to meet with Trump today, and that Trump is planning on "do a big number ... on Dodd-Frank." As Ben said, we don't have the text yet of Trump's Executive Orders. We know various matters, and frankly, Jamie Dimon is not a very promising character.

What the article says, in a very hysterical tone, is "But

Trump did bash big banks before the election, especially Goldman

Sachs. Breaking up the banks would appeal to Trump's populist message of draining the swamp by uprooting the establishment. The

new President could also argue it solves the 'too big to fail' problem that the 2008 financial crisis exposed. Plus, it's something that Republicans like John McCain and liberals such as

Elizabeth Warren and Bernie Sanders broadly agree on.

Glass-Steagall was even included in the official Republican Party

platform during Trump's convention."

As I'm reading this article I can hear the pitch of the speaker rising to a shriek. Then they freak out that Stephen Bannon said, "You really need to go back and make banks do what they do: Commercial banks lend money, and investment banks invest in entrepreneurs and to get away from this trading." And the writer says, "That sounds a lot like Glass-Steagall." The writer says, "It's not totally clear where Trump stands on this right now." And you heard from Ben what Spicer said, so our point is that this is an open fight; it is an open debate. What we have learned in the last days, is you really cannot rely on the news media, the so-called "non-fake" news seems to be more fake, or at least as fake, as the fake news.

The moment is not to sit back and try and figure out what exactly is the policy, but to intervene to {make} policy; which is why it's so important that every single person here get involved. I'd also like to say, the potential has not been missed on the few desperados who are clinging with their fingernails to the bankrupt trans-Atlantic partnership and the European Union. People may have heard that Donald Tusk, who is the President of the European Council, said that the United States on Donald Trump is as big threat as the newly-assertive China, an aggressive Russia, and wars, terror, and anarchy in the Middle East.

So, here's this guy, lumping China, which has just

lifted

700 million people out of poverty and is reaching out to the whole world for a program that would benefit mankind. Putin, who

has successfully prevented Barack Obama from plunging us into thermonuclear war, and took very effective measures in the direction of eradicating ISIS and al-Qaeda in Syria, and so on.

And he's saying that's the same thing as ISIS and now the US is part of that.

This is what I'm getting at; that you just have so much insanity being promoted. I would maintain, from our organizing in

the streets of Manhattan, where we have had a very interesting response, that Americans frankly are much more thoughtful than this. People don't want to be at each other's throats. They certainly don't want war. They are cautiously optimistic that there is a hope for a turn in direction; and it is really for us

at LaRouche PAC to be able to indicate the direction, because otherwise you're just not going to get it. Think about what Mrs.

LaRouche was doing in China in 1996 on the World Land-Bridge, these kinds of programs. People don't have the full picture.

What people {can} do at this moment, is absolutely mobilize

for Glass-Steagall. Don't expect to hear more. We know a couple

of things. We know that the British have said that they would consider Glass-Steagall being reinstated in the United States a

casus belli, an act of war, because it will wipe out trillions of

dollars of crazy speculative crap. Which will be good riddance for most of us, but for some people, not. And we know that

some

people have commented that Glass-Steagall being reinstated could be the biggest deal since Jesus Christ crushed the Roman Empire.

In other words, it's a revolutionary, giant change. So don't expect that it's just going to somehow come along in an off-handed way, and exist. Obviously, there's going to be a fight for this; and we need every single American involved.

The last thing I want to say, is that part of the effectiveness on Capitol Hill was this group, the Ohio Revolution, which has been circulating the petition. Their thinking was not simply to just go to everyone to get signatures,

but to organize leaders in the community; whether it's ministers, labor union officials, state legislators, mayors, councilmen. In

other words, not only do we want you to simply sign the petition,

but we need you to organize and to get everybody who has any clout or who represents a constituency, to get on board in this

fight, and we should really move. I would say, if CNN is freaked

out enough to have an article asking whether Donald Trump is going to go with this or not, we should presume that indicates a

possibility; and we should do everything we can to take advantage

of the opening and move on it.

MEGAN BEETS: I think, Diane, what you're bringing up is critical; that this is an absolute paradigm shift. What we're doing is shutting down a system of finance which has been at

the
core of the British Empire for hundreds of years. Now what are
we
going to replace it with? That's the big question, and that's
why
we and our supporters, all of you listening out there, have to
take the responsibility to know and study the principles of
physical economics which are the core of Lyndon LaRouche's
discoveries in the science of economics. How are we going to
rebuild the country? You go back to LaRouche's core writings:
{So, You Wish to Learn All About Economics?}; his papers on
the
issue of infrastructure not as an object which costs money
like
the bridge you pay to drive over, but infrastructure as
creating
a core economic platform which transforms the potential of
every
process in your economy. How do we raise the physical wealth,
how do we increase the living standard for billions of people
across the planet and create the potential for mankind to
industrialize the Moon? These are the questions that people
have
to study. And it is that process of the American citizenry
choosing to adopt a higher identity of a more developed, more
mature mankind in the future beyond this currently collapsing
system. Then organizing our fellow citizens to understand how
we're going to do that; beginning with the reinstatement of
Glass-Steagall. Shutting down this bankrupt financial system;
then following that up with the establishment of a national
bank
so that we can utter productive credit to the things which
will
increase the productivity of the population and allow us to
take
those next steps of development. Like a crash program for the
development of fusion; like a crash program to get our

capabilities of our space program back, to re-adopt the policies of colonizing the space between the Earth and the Moon and then developing and industrializing the Moon. This really is the vision that people who are organizing with us have to begin to adopt. That really is our sense of authority in demanding that we shut down this bankrupt, evil Wall Street system with Glass-Steagall.

DENISTON: Absolutely! And we should maybe highlight for our viewers that yesterday we had a very useful discussion led by Jason Ross, our colleague in the Science Team, taking up just this subject. I think that's definitely critical; getting at the issue of value. What is real economic value? As was cited in this press conference, the largest banks' share of so-called GDP has actually been skyrocketing; and now represents over 50% of supposed GDP. That is not real value; monetary figures are not – so you have this explosion of monetary assets, monetary figures. But if you take the physical standard living of the US population as an entirety, it's down, down, down. That's this complete disconnect between the so-called monetary system, which should be a functional credit system, and the actual real economy; the thing that actually keeps people alive, improves people's living standards, and actually supports the society – the physical processes of economy.

As Mr. LaRouche identified with his Triple Curve diagram in the '90s, defining the principle in this breakdown; those have

been diverging at a more and more rapid rate. That defines a process that's unsustainable and as we've said, there's nothing else that can work other than a Glass-Steagall – in its original form – revival to separate out that monetary system. Cut that off; you can't go both ways. Only then can you actually invest in real value again. That's where the discussion needs to go, and that's what the country absolutely needs at this point; is a real recovery program like what Kennedy tried to do, what Franklin Roosevelt was able to do. That level of reform of the current policy and investment in these higher levels of productivity outlined in LaRouche's Four Laws is the program needed now. Glass-Steagall is that first step.

So, I think that's absolutely clear for our listeners what our challenges are and what our mission is right now in the immediate period ahead.

So, I know we're definitely awaiting this executive order; a sense of what's going to come out of that. Diane, I don't know if you have more, but I think we have a pretty clear orientation in the immediate days – or I would say hours ahead, to move on this thing. We have a less than one month deadline on this petition; but a lot can be decided between now and then, before then even. So, every day counts. As Diane emphasized, that was very important; the role of mobilizing the population and institutions in the population, community leaders, leading layers in the population out of this craziness that the media is

spinning out there, and into these real substantial issues is {decisive} at this point. Getting those people on board and fighting with us for this Glass-Steagall reform, for this economic reform, is critical. {YOU} play an absolutely indispensable role in doing that.

So, I think we have a challenge and a mission before us.

Unless we have anything else to add today, I think this is a very

clear focus; and I think we should really get to work. So, with

that again, people have the information for the petition;

circulate that, get the signers on that. If you haven't signed

yourself, do it immediately; but get other people on. You should

have a goal of getting 10, 100 people added to that thing on a daily basis at this point. That's our orientation, that's our

action. We'll be back in the coming days with more; and we look

forward to speaking with you then.

Kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til

genfremsat

Glass/Steagall-lovforslag.

Uddrag

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe var tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession og de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet al sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for \$10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til,

at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortalere for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm

præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommerciel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

POLITISK ORIENTERING den 2. februar 2017: Vil Trump lave alliance med Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Kun princippet er virkelighed; resten er tom snak

Leder fra LaRouchePAC, 2. februar, 2017 – Kongresmedlem Marcy Kapturs pressekonference i går, hvor hun genfremsatte et lovforslag for Glass-Steagall, fandt sted samtidig med Trump-administrationens gentagelse af sin forpligtelse til at indføre Glass-Steagall, i besvarelse af et spørgsmål fra *EIR*-korrespondent Bill Jones. For dem, der så den, markerer denne pressekonference et totalt brud med den syndflod af ætsende hyper-partipolitik, der ledes af selveste den afsatte morder Barack Obama, og som næres af millioner af dollars af George

Soros' narkopenge. Her var der i stedet patrioter, der søgte at forene Repræsentanternes Hus, og forene det med Senatet og præsidentskabet, på vegne af et afgørende, omgående skridt af vital, national interesse, og i realiteten, af vital interesse for verden.

Lyndon LaRouches forudsigelse, på sin 90-års fødselsdag i 2012, af afslutningen af topartisystemet, er nu i realiteten sket. (Husk, at de amerikanske vælgere lige så meget besejrede det Republikanske som det Demokratiske Parti i det nylige valg.) I stedet for repræsentanter for partier, så var det, vi så på gårsdagens pressekonference, simpelt hen ledende personer – individuelle ledere – uden hensyntagen til partitilhørsforhold. Marcy Kaptur indledte pressekonferencen med at hilse præsident Trumps støtte til Glass-Steagall velkommen og meddele, at de ville arbejde sammen med ham for at få loven vedtaget. Kongresmedlem Tulsi Gabbard havde haft et møde med nyvalgte (men endnu ikke indsatte) præsident Trump, til dels, fordi hun ved, at spørgsmålene simpelt hen er for vigtige til at afvise at mødes med en person, der kunne fremme en løsning. Kongresmedlem Walter Jones fortalte den gribende historie om sine to største fejltagelser: hans stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999, og hans efterfølgende stemme til fordel for den anden Irakkrig. Da det først gik op for ham, hvor dybt forkert, begge disse handlinger havde været, helligede han resten af sit liv til at rette disse fejltagelser, eller få tilgivelse for disse synder.

Som Aleksandr Solsjenitsyn engang skrev: »Der er intet, som i den grad er med til at vække alvidenhed i os, som vedvarende tanker om vore egne overtrædelser, fejl og fejltagelser.«

☒ Meningen og formålet med denne enhed i Kongressens to huse og præsidenten og folket rækker længere end til Glass-Steagall, der blot er det første, uopsættelige skridt. Meningen og formålet er **LaRouches »Fire Love«** fra juni, 2014. Disse Fire Love er en uadskillelig enhed. De udgør det

princip, uden hvilket intet vil virke; denne nation kan kun reddes af mænd og kvinder, der ledes af et princip – og dette er princippet. »Det er det virkelige«, som LaRouche sagde i dag. Resten er tom snak.

Tidligere embedsmand i Reagan-administrationen Paul Craig Roberts, der med rette har støttet præsident Trump imod Obamas bagvaskelser og Soros' golem'er, skrev i en artikel for nylig, at Trump-administrationen måske ikke vil være i stand til at udføre sine planer. Det ville være sandt, havde det ikke været for eksistensen af Lyndon LaRouche og hans Fire Love – sammen med de nye, skabende opdagelser, som LaRouche vil introducere for fremtiden. Som han for nylig sagde: »Jeg har gjort dette før, og jeg kan gøre det igen.«

Under sin pressekonference fik kongresmedlem Kaptur overrakt 7.000 Ohio-borgeres underskrifter på brevet med en appel til præsident Trump om at genindføre Glass-Steagall, og som hun vil viderebringe til ham. I dag aftaltes det pr. telefon med Lyndon og Helga LaRouche, at alle LaRouche-aktivister opfordres til at uddele et udskrift af denne appel (fra LaRouchePAC-websiden; [dansk udskrift fra vores hjemmeside her](#)), således, at mange flere tusinde underskrifter fra hele landet kan blive overrakt præsident Trump gennem kongresmedlem Kaptur og andre nationale kongresmedlemmer.

Og sluttelig, om lederskab: Vi minder om, at det kun vil kræve ÉN amerikansk senator (fra den nationale Kongres) til at sætte Steven Mnuchins godkendelse til finansminister på »venteposition«, for at stoppe godkendelsen. Ikke enoghalvtreds; blot én enkelt.

([Pressekonference med Marcy Kaptur et alia kan ses her](#))

Foto: Kongresmedlemmerne Walter Jones, Tim Ryan, Tulsi Gabbard (ved podiet) og Marcy Kaptur, introducerede »Loven om en Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis«, H.R. 790, som kræver genindførelsen af Franklin Roosevelts

Glass/Steagall-lov. [instagram/Tulsi Gabbard]